

Η ΘΑΛΑΣΣΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ 5525

«ΕΧΟΥΜΕ ΠΗ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΟΤΑΝ ΕΧΟΥΜΕ
ΠΛΟΙΑ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ»

ΗΡΟΔΟΤΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΤΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ «ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ»

www.alidromos.gr

e-mail: somkenaf@yahoo.gr

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2023

ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 125

ΧΡΟΝΟΣ 24ος

ISSN 2654-072X

Η ΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΝΑΤ ΔΕΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΝΤΟΠΟΡΟΥ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ, ΑΛΛΑ ΕΤΕΡΟΧΡΟΝΙΣΜΕΝΗ ΚΑΛΥΨΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΑΠΟ ΑΣΚΗΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ» ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ 1/6/2002

Η θυσία τους, το αντίτιμο της δικής μας ελευθερίας. Λιμάνι Αργοστολίου, λιμενοβραχίονας κρουαζιεροπλοίων.

Η Γ.Σ. του συλλόγου μας

Όπως είχε προαναγγελθεί (δελτίο τύπου-πρόσκληση) διεξήχθη στο Εργατικό Κέντρο Αργοστολίου στις 22/4. Οι ομιλίες προέδρου και γραμματέα και το ψήφισμα (δημοσιοποιήθηκε και στα ΜΜΕ) που παραθέτουμε εδώ, εκφράζουν το πνεύμα, την ατμόσφαιρα που επικράτησε και που επικρατεί.

Θα τονίσουμε όμως κι από δω, για μια ακόμη φορά, την αγανάκτηση μαζί με την απογοήτευσή μας, γιατί, ενώ έπειτα από 23 περικοπές στις συντάξεις, κόστους περί τα 50 δις ευρώ, από φέτος ξεκίνησε δειλά κάποια αναπλήρωση, αλλά οι ποντοπόροι ναυτικοί πάλι στην "αίψα". Το μείγμα «ασυνειδησίας-ανικανότητας-σκοπιμότητας-αδικίας κ.λπ.» που κάνει κομάντο, διαχρονικά, θεωρεί ότι η ζωή και η δουλειά στα καράβια είναι όμοια με την κουζούρικη στις στεριανές πολυθρόνες και ζητάει από μας 30 χρόνια υπηρεσίας για να δικαιούμαστε "αναπλήρωση". Υπηρεσία που, τότε, μας προέτρεπε να μην προσπαθήσουμε να αποκτήσουμε, γιατί όσα χρόνια υπηρεσία πάνω απ' τα πάνω 23 κι αν είχαμε, την ίδια σύνταξη θα παίρναμε. Φυσικά απομακρυσμένα θα πληρώναμε γι' αυτά τα, όποια, παραπάνω χρόνια. Και σκεφτόμαστε τους τωρινούς νέους συναδέλφους, αν και πόση σύνταξη θα πάρουν με τα εξάμηνα μπάρκα, όταν εμείς με τα δέκα χρόνια φτύσαμε αίμα να περάσουμε τα 20 χρόνια. Σίγουρα το σκέφτονται κι οι ίδιοι, γι' αυτό και "την κάνουν"

ένας-ένας. Μας ικανοποιεί πάντως, πως τουλάχιστον το "κράτος" έχει το "γνώθι σαυτόν", παραδέχεται πως και ανίκανο και ασυνείδητο είναι "επανυπολογίζοντας" τις συντάξεις που το ίδιο είχε κρίνει σωστές και δικαίες. Και μάλιστα όχι από τώρα και στο εξής, αλλά αναδρομικά, έως και πάνω από 30 χρόνια πίσω. Αλλά επειδή δεν είναι σίγουρο πως παρόλο το στύψιμο που μας κάνει έχουμε στεγνώσει εντελώς, σκαρφίζεται χίλιους δυο τρόπους για να μας ξεζουμίσει. Μεταβάλλεται σε κράτος-ύαινα, που παραμονεύει σε κράτος Λερναία Ύδρα, που κόβει ένα κεφάλι του-υπηρεσία για να ξεφυτρώσουν στη θέση του 5-6, να βολευτούν τα δικά (μας) παιδιά, ταλαιπωρώντας όλους τους υπόλοιπους. Ο θεωρούμενος πλέον χαρισματικός από τους τελευταίους πλανητάρχες (και που γι' αυτό τον δολοφόνησαν) J.F. Kennedy, είχε πει: "Πριν ρωτήσεις τι έκανε η πατρίδα σου για την πατρίδα σου". Στα καθ' ημάς: Η πατρίδα (δηλαδή αυτοί που ισχυρίζονται πως την εκπροσωπούν) για εμάς όχι μόνο δεν έκανε τίποτα, αλλά μας φέρθηκε σαν κακιά μητριά. Για το τι κάναμε εμείς για την πατρίδα, αν συγκεντρώσουμε ό,τι έχει ειπωθεί, ό,τι έχει γραφτεί από αντικειμενικούς παρατηρητές, θα χρειαζόταν ολόκληρο βιβλίο για να τα συμπεριλάβει. Αν οι συνθήκες το επιτρέψουν, ίσως το επικηρύσουμε.

Γενική συνέλευση

Ομιλία του προέδρου καπετάν Τάσου Παγουλάτου

Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητοί φίλοι, κύριοι πολιτευτές καλώς ήρθατε. Χρόνια πολλά, Χριστός ανέστη, υγεία και μακροπρόβλεψη σε όλους. Πέρασαν χρόνια από την τελευταία φορά που βρεθήκαμε, καταστάσεις και γεγονότα μας ανάγκασαν να απομακρυνθούμε, πολλοί χάθηκαν σε αυτό το διάστημα, οι τάξεις μας αραίωσαν, παρά ταύτα υπάρχουμε, κόντρα στο ρεύμα και στη ροή του χρόνου.

Συνάδελφοι, βιώσαμε στο πετσί μας τις συνέπειες των γεωπολιτικών συγκρούσεων, την ακρίβεια, τον πληθωρισμό και σε να μην έφταναν όλα αυτά, φρούδες αποδείχθηκαν οι ελπίδες για κάποια ενίσχυση των πετσοκομμένων συντάξεών μας. Δεν θα αναφερθώ στα του συλλόγου, για αυτά θα μιλήσει ο γραμματέας, ο καπετάν Σπύρος Τζάκης. Εγώ θα κάνω μία ιστορική αναδρομή για να θυμηθούμε εμείς αλλά και να ενημερωθούν οι παρευρισκόμενοι, οι οποίοι θα διαχειριστούν τις τύχες μας προσεχώς, τι έχει τραβήξει ο κλάδος μας και το ταμείο μας διαχρονικά, από την εκάστοτε πολιτική ηγεσία. Στο δελτίο τύπου αναφέραμε πως πάντοτε μας χρησιμοποιούν πρόχειρες λιγνίνες και μας θυσιάζουν στον βωμό αλλοτριών συμφερόντων.

Το 1862 ιδρύθηκε το ΝΑΤ με πενιχρές εισφορές και πενιχρότερες παροχές, παρά ταύτα τη δεύτερη χρονιά ύπαρξης του ταμείου, δαπανήθηκαν 50.250,80 δρχ. σε συντάξεις, 6.070 δρχ. σε "ελήν" προς "ενδεείς" ναυτικούς. Από το επόμενο έτος, ξεκίνησε και η κατασπατάληση των πόρων του ταμείου, με την αγορά κανονίων από τη Ναυμαχία του Ναυαρίνου για να κατασκευαστούν απ' αυτά διάφορα μπρούτζινα διακοσμητικά. Περνούσαν τα χρόνια με την ίδια συμπεριφορά της πολιτείας απέναντι στους ναυτικούς και το ταμείο τους. Η ζωή στα πλοία ήταν δραματική, αντικειμενικά δύσκολα χρόνια, γινόταν δυσκολότερα για τους ναυτικούς από την απροθυμία πολιτείας και πλοιοκτοσίας να συνεισφέρουν για να βελτιωθούν οι συνθήκες μέσα στα πλοία. Ο ναυτικός μπαρκάριζε κουβαντών στον ναυτικό του σάκο όλα του τα υπάρχοντα, σεντόνια, κουβέρτες, γαλότσες, σκεύη για να βγάλει το μπάρκο. Βαρύς ο φόρος αίματος των Ελλήνων ναυτικών στον Α.Π.Π., ακόμη όμως βαρύτερος κατά τη διάρκεια του Β' Π.Π. όταν περίπου 3.000 Έλληνες

ναυτικοί έχασαν τη ζωή τους ανάμεσά τους και πάνω από 100 Κεφαλονίτες. Επαιξαν τη ζωή τους κορώνα-γράμματα, επιταγμένοι για να κρατήσουν τα πλοία εν κινήσει, όπως ήταν το δόγμα της εποχής, για να τροφοδοτήσουν τα μέτωπα του πολέμου με όλα τα απαραίτητα στον αγώνα κατά του Άξονα. Μόλις το 1943-1944 κατάφεραν οι Έλληνες ναυτικοί να υπογράψουν συλλογική σύμβαση εργασίας η οποία έβαζε τέλος στη μιζέρια και στην ταλαιπωρία, βελτιώνει τις συνθήκες διαβίωσης κι αύξησε τους μισθούς. Όχι φυσικά με τη βοήθεια της Ελληνικής Πολιτείας, αυτή ήταν αντίθετη, καθώς και η πλοιοκτοσία, η οποία ισχυριζόταν ότι θα γονατίσει από την αύξηση του κόστους μισθοδοσίας και τροφοδοσίας. Αυτά επετεύχθησαν από την επίταξη του ΟΕΝΟ, την εξόριση και μετέπειτα παράνομη ηγεσία των Ελληνικών Ναυτοεργατικών Οργανώσεων. Ειρήσθω εν παρόδω η ΟΕΝΟ επάνδρωσε και τα ελληνικά πλοία τα οποία οδηγήθηκαν στις ακτές της Νορμανδίας και ανατινάχθηκαν για να παίξουν τον κυματοθραύστη σε κάποιο τομέα, διευκολύνοντας την απόβαση. Η επίσημη ΠΝΟ και η ελληνική πολιτεία δεν κατάφεραν να βρουν πληρώματα και το Foreign

Office στράφηκε στην ΟΕΝΟ. Δεν θέλω να κάνω πολιτική σπέκουλα έστω κι αν αναφέρω ιστορικά γεγονότα. Τελειώνει ο πόλεμος, οι Έλληνες караβο-κύρηδες πήραν τα 100 Liberties κι έκτοτε μεγαλούργησαν, σε πλήρη σύμπλοια με τα ελληνικά πληρώματα. Για να έχετε άποψη και να καταλάβετε τη σχέση των ελληνικών κυβερνήσεων με τη Ναυτιλία, ο γκουρού της οικονομίας κ. Βαρβαρέσος, εισηγήθηκε οι αποζημιώσεις των ναυαγισμένων πλοίων κατά τη διάρκεια του πολέμου, να δοθούν στο ελληνικό δημόσιο κι όχι στους πλοιοκτήτες που τα έχασαν, επειδή ήταν επιταγμένα από το ελληνικό κράτος. Αποτέλεσμα αυτού ήταν να διαταραχθούν οι σχέσεις ελληνικής πολιτείας και πλοιοκτοσίας, για κάποια

χρόνια. Μεταπολεμικά μας προέκυψαν τα περιήματα θαλασσοδάνεια. Δάνεια χαμηλότοκα από τα αποθεματικά του ΝΑΤ προς ημετέρους πλοιοκτήτες των τότε κυβερνήσεων, τα οποία ουδέποτε αποπληρώθηκαν. Το όργιο τότε ξεκινούσε, απλήρωτα ναυτολόγια, χιλιάδες ναυτικοί έχασαν υπηρεσία που είχαν πληρώσει και οι πλοιοκτήτες δεν απέδωσαν ποτέ. Το ΝΑΤ σιωπούσε, δεν τα διεκδίκησε ποτέ.

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

Ετήσια γενική συνέλευση του συλλόγου ναυτικών Κεφαλονιάς «Νίκος Καββαδίας»

Του γραμματέα του συλλόγου Σπ. Τζάκη

Θέμα: Ο σύλλογος και η 24ετής πορεία του

κ.κ. συνάδελφοι και συναδέλφισσες, κύριοι υποψήφιοι βουλευτές, Καλημέρα σας, Χρόνια πολλά, Χριστός Ανέστη. Με την ευκαιρία του χαιρετισμού, προς τη συνέλευσή μας, των υποψηφίων παρευρισκομένων βουλευτών κ. Φαραντούρη και κ. Καμπίτση (οι υπόλοιποι υποψήφιοι, αν και είχαν ειδοποιηθεί με το σχετικό δελτίο τύπου που εκδώσαμε και με την προσωπική ενημέρωση ορισμένων από τον πρόεδρό μας) είτε γιατί δεν μπόρεσαν λόγω κωλύματος, είτε γιατί μας αγνόησαν ως συνήθίζεται, δεν παρευρέθηκαν. Επίσης κανένας εκπρόσωπος τύπου δεν πα-

ραβρέθηκε για την κάλυψη της συνέλευσης, ως συνήθως γίνεται. Μικρή μερίδα λαού βλέπετε. Δεν υπολογίζομαστε! Και βέβαια η συμμετοχή των μελών δεν είναι (ήταν) η αναμενόμενη. Θα επεκταθώ πιο κάτω. Στην ομιλία του ο πρόεδρος του Συλλόγου μας αναφέρθηκε στην ιστορία του ΝΑΤ και του Οίκου Ναύτου, από της ιδρύσεώς τους. Θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο συγκεκριμένα σημεία, όσον αφορά το ταμείο μας και το ασφαλιστικό του τμήμα, που όπως όλοι γνωρίζετε από αυτόνομα που ήταν, έχουν γίνει φορείς βοηθημάτων προς τους ναυτικούς, από-

μαχους και εν ενέργεια. Κύριε Φαραντούρη, σαν Νομικός που είσατε ειδικευμένος στο Ναυτικό Δίκαιο και σαν λάτρης της θάλασσας (ξεκίνησα να σταδιοδρομήσετε σαν ναυτικός, όπως αναφέρατε) θα πρέπει να γνωρίζετε ότι το ΝΑΤ ήταν το πιο εύρωστο ταμείο της Ελλάδας στις αρχές της δεκαετίας του '80, παρότι ο κλάδος των εφοπλιστών του χρωστούσε εκα-

τομμύρια δραχμές και του χρωστά ακόμη. Το 1979 στη γενική απογραφή που έγινε τότε, το ΝΑΤ θα μπορούσε να πληρώνει τις συντάξεις των απομαχών του για 20 χρόνια χωρίς να εισπράττει τίποτα από τους τότε ενεργούς. Δεν θα επεκταθώ στα περιουσιακά του στοιχεία ανά την επικράτεια, που όλοι γνωρίζουμε πού καπνάντησαν. (Συνέχεια στη σελίδα 5)

Ο ποιητής της θαλάσσης και των καμίων των ναυτικών. Λιμάνι Αργοστολίου

Επισκεφθείτε το site μας
www.alidromos.gr

ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΚΑΙ ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΩ

«Οι Μοντέρνοι καιροί» του Τσάρλι Τσάπλιν αναφέρονται εδώ ως παράδειγμα υπενθύμισης ανθρώπινης εξαιρέτικης και παράλειψης του παρελθόντος ως αμελητέου, αλλά και έλλειψη επίγνωσης αντί παρερμηνείας των καιρών με τα σύγχρονα τεκταινόμενα. Επίσης αναφέρεται και ως σύμβολο αυτοκαταστροφής, από τους Έλληνες πολιτικούς, αντί της επιθυμητής και επιβεβλημένης από οποιαδήποτε αμερόληπτη λογική σκοπιά γομφωνίας, όταν ο προαιώνιος εκθρόνος των Ελλήνων, οι Τούρκοι, απειλούν καθημερινά να επιτεθούν. Αυτά για το πρώτο μέρος του τίτλου.

Σε ό,τι αφορά τον διάσημο Γάλλο ποιητή και μυθιστοριογράφο Βίκτωρα Ουγκώ, η αιτία είναι διττή. Πρώτον, ενώ ο ίδιος ο Ουγκώ αυτοπροσδιοριζόταν κυρίως ως ποιητής (άφησε γραμμένες κάπου οκτώμισι χιλιάδες σελίδες ποίηση και τα θεατρικά του έργα είναι και εκείνα γραμμένα σε στίχο!). Αυτό αντίθετα από το ότι ο ίδιος ήθελε να τον αναγνωρίζουν, κυρίως ως ποιη-

ητή αντί μυθιστοριογράφου, από τα παγκοσμίως γνωστά έργα του «Οι άθλιοι», «Η Παναγία των Παρισίων», «Οι εργάτες της θάλασσας», κ.ά. Επίσης, ο Ουγκώ ήταν θερμός ελληνολάτρης και δηλωμένος εκθρόνος των Τούρκων. Πάνω σε αυτό δεν ήταν ο μόνος Γάλλος, πρέπει να το πούμε, υπήρξαν πολλοί άλλοι συμπατριώτες του ελληνολάτρεις και εξίσου διάσημοι όπως, για παράδειγμα, ο Λαμαρτίν, ο Σατομπριάν, ο Γκυτιέ, ο Φλωμπέρ, ο Ντελακρουά και ο εξέχων όλων, μεταξύ πολλών άλλων, Ερνέστος Ρενάν, του οποίου η «Προσευχή στην Ακρόπολη» δεν έπαψε να έχει μιμητές-πιστούς ίσαμε τις μέρες μας. Στην πολιτική ο Ουγκώ ξεκίνησε ως βασιλόφρων αλλά κατέληξε ως ακραιφνής δημοκράτης. Παρότι δεν είχε προστριβές με τον κλήρο, ιδιαίτερα μετά την ανακήρυξη της Παρισινής Κομμούνας, που ο Ουγκώ είχε ανοικτό το σπίτι του στους άγρια καταδικωμένους και αφανιζόμενους με μαζικές εκτελέσεις Κομμουνάρους, από καθαρά ανθρωπι-

στικά κίνητρα. Στα ποιήματά του εμφανίζεται βαθιά θρησκευόμενος και σε μια συνεχή αναζήτηση του Θεού. Αυτό γίνεται άλλοτε ως πιστός του ικέτης και άλλοτε ως επικριτής του, αφού πίστευε ότι για όσα συμβαίνουν στον «άθλιο» κόσμο μας υπεύθυνος είναι Εκείνος. Οι παραπάνω αιτίες σε σχέση με τον Ουγκώ ήταν που πριν αρκετά χρόνια ασχολήθηκα με την επιλογή, μετάφραση και δημοσίευση από την εκδοτική εταιρεία «Εκάτη», του αείμνηστου φίλου μου Κωστή Νικολάκη, ενός δίγλωσσου βιβλίου, Γαλλικά-Ελληνικά, με ποιήματα του Ουγκώ. Από ό,τι γνωρίζω αυτή είναι η μόνη ποιητική συλλογή του Βίκτωρος Ουγκώ στη γλώσσα μας. Και επειδή, ξανά, το καλούν οι καιροί ο φιλελλητισμός του ενέπνευσε σε αυτόν τρία από τα ποιήματα που έχω μεταφράσει και θα τα δημοσιεύσω, αλλά και επειδή η φιλοπατρία του δεν επιδεχόταν αμφισβητήσεις. Αυτή και η κριτική του ενάντια στον αυταρχικό Γάλλο μονάρχη Ναπολέοντα ΙΙΙ, τον «μικρό» όπως τον

αποκαλούσε ο Ουγκώ, έγινε αιτία να υποφέρει δεκαετηνία χρόνια εξορίας σε ένα από τα γαλλικά νησιά της Μάγκης. Αυτό τον έδωσε με την δύσκολη ζωή των ψαράδων αυτών των νησιών και εμπνεύσθηκε γράφοντας γι' αυτούς. Πριν από την εξορία, οι πολιτικοί του αντίπαλοι δοκίμασαν να σκοτώσουν τον Ουγκώ μαζί με την οικογένειά του κυκλώνοντας και λιθοβολώντας το σπίτι του μία ολόκληρη νύχτα. Αυτήν τη δοκιμασία την έκανε ποίημα, το οποίο μετέφρασα και συμπεριέλαβα στην συλλογή. Όταν δε πέθανε ο Γάλλος μονάρχης, ο Ουγκώ επέστρεψε στο Παρίσι την επόμενη μέρα, όπου του έγινε υποδοχή μεγαλύτερη από εκείνη ενός βασιλιά, έχω διαβάσει. Τόση ήταν η αγάπη που του είχε ο κόσμος. Τελειώνοντας, νομίζω, ότι με το να αναφερθώ ξανά σε μια αναμνηστική παρουσίαση του Ουγκώ, δεν αποτελεί απλώς κάτι περασμένο, αλλά κάτι για έναν ποιητή, μυθιστοριογράφο και, ας μην ξεχνάμε, αναγνωρισμένο ταλαντούχο ζωγράφο

που δεν θα του λείψουν ποτέ αναγνώστες ούτε θεατές στο μέλλον! Τα δε ελληνικά ποιήματά του Ουγκώ παρατίθενται και ως έμμεση αναφορά στα τουρκικά πεπραγμένα των ημερών μας από τους Τούρκους ενάντια στην Ελλάδα, για να τους θυμίσουν ποιοί ήταν οι πρόγονοί τους, τους οποίους επικαλούνται, και πώς έβλεπε η ευρωπαϊκή διανόηση τους προγόνους τους. Επίσης, αυτό που εντυπωσιάζει τον αναγνώστη της ποίησης του Ουγκώ είναι το ευρύτατο λεξιλόγιο που χρησιμοποιεί στα ποιήματά του αλλά και οι ευρηματικές ποιητικές του εικόνες. Όσο για τον φιλελλητισμό του, είναι κι εκείνος γνήσιος, όπως η συγγραφική ποίηση, πεζού λόγου και η παλέτα του. Τα αξίζει όλα και του πρέπει μια υπενθύμιση για την ειλικρίνεια και την αλήθεια της ποίησής του, αλλά και για να τον γνωρίσουν, πρωτίτως, όπως αυτό που πραγματικά ήταν, που είναι αυτό που εκείνος ήθελε, ως ποιητής.

Ρήγας Καββάτος

Οικονομική ενίσχυση

Μανέτος Φώτης.....	30 ευρώ
Τραυλός Σπύρος.....	40 ευρώ
Κουταβάς Σπύρος.....	20 ευρώ
Τσιμάρας Γεράσιμος.....	15 ευρώ
Χριστοφοράτος Χαράλαμπος...	50 ευρώ
Τρομπέτας Γεράσιμος.....	20 ευρώ
Χάλδας Νικόλαος.....	50 ευρώ
Σταματελάτος Γεράσιμος.....	50 ευρώ
Λυκαριδόπουλος Βύρων.....	50 ευρώ
Χέλμης Χρήστος.....	20 ευρώ
Αλιβιζάτος Διονύσης.....	24 ευρώ
Μενάγιας Ηλίας.....	20 ευρώ
Αντωνάτος Γεράσιμος.....	50 ευρώ
Μωραϊτής Ανδρέας.....	12 ευρώ
Βαλαμής Σταμάτης.....	20 ευρώ
Ανώνυμος.....	20 ευρώ
Σέρρας Ηλίας.....	50 ευρώ
Παπαλεξανδράτος Χρήστος.....	20 ευρώ
Βεργωτή Μαρίνα.....	100 ευρώ
(Εις μνήμην του θυσιασθέντος κατά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο πατέρα της καπετάν Παναγιή Λευκούκουλου)	
Ελένη Αποστόλου.....	100 ευρώ
(Εις μνήμην Στρατιάτη Αποστόλου)	
Ευχαριστούμε	

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΕΥΚΟ-ΜΕΛΙΧΡΩΜΟ ΓΑΤΟ ΜΠΑΓΙΟΥ

Στην άξια εκπρόσωπο του Ιπποκράτη Κτηνίατρο **Ελίνα Πολίτου**

Μόλις που πρόσφατα είχε μπει στα δεκαεφτά του χρόνια, Δεν πρόλαβε να τα χαρεί ο λευκο-μελίχρωμος Μπαγιού, Εγκαταλείποντας την κατοικία του στην Αθήνα, Έφυγε να πάει να κατοικήσει στο Πάνθεο των γατιών, Ο Μπαγιού, που αναφέρεται παντού στο Ελεγείο, Αυτός που δεν λησμόνησε ποτέ, ως ένας νέος Άργος, Την Γκλόριά μας που έφυγε πριν κλείσουνε δυο χρόνια, Και ήταν ο σύντροφος τού απογευματινού της ύπνου, Πλάι στο ωραίο, θερμό και αγαπημένο πρόσωπό της, Πέρασαν όμως και γι' αυτόν τα χρόνια του και πάει -Αφού δεν έχει πια χαρές για τον Μπαγιού ο δικός μας κόσμος- Να βρει τους γάτους που έφυγαν και τους θυμόμαστε όλους, Έναν προς ένα, ένοικοι και αυτοί του σπιτικού μας, Που «τσούρμιο» τώρα αποτελούν πλήρωμα μίας βάρκας, Είναι οι: Πετράκης, Τίγρης, Μήτσος, Αθηνούλης, Ήφαιστος, Και ταξιδεύουνε σε μια μικρή βαρκούλα με πανί, Που την καπιτανεύει ο παιχνιδιάρης Αθηνούλης, Αυτούς τους συγγενείς θα σμιζει και ο Μπαγιού μου, Όσο για εδώ, το σπίτι που άφησε είναι πάντα δικό του, Να τριγυρνάει αόρατος στον κήπο, στα δωμάτια, Σαν επισκέπτης ακριβός, πάντα επιθυμημένος, Που θα ζει όσο ζω κι εγώ και στη δική μου μνήμη, Πάντοτε θα έχει ο Μπαγιού μια θέση στην καρδιά μου, Αντί δάκρυα στα μάτια μου που κλαίει κι αυτή μαζί τους, Εγκάρδια, πιστέ φίλε μου, μικρή, αγνή ψυχούλα, Όσο όμως κι αν θρηνούν, ψυχή μου εσύ, δεν επιστρέφεις, Μπαγιού, μοναδική μικρή χαρά στο τέλος της ζωής μου.

Αγία Παρασκευή, 4-5 Μαΐου 2023

Στη 2η σελίδα του προηγούμενου φύλλου μας, στη στήλη «Βιβλιοπαρουσίαση», είχαμε παρουσιάσει το βιβλίο του Ρήγα Καββάτου «Ελεγείο και Ποιήματα...» για τον θάνατο της συντρόφου του Γκλόριας. Σ' αυτό το φύλλο παραθέτουμε αυτό το ποίημα του Ρήγα, εξήγηση του λόγου της δεύτερης έκδοσης του «Ελεγείο...». Είναι το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε σαν συμπάρασταση στον συνεργάτη της εφημερίδας μας και φίλο Ρήγα για την απώλεια σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα των δύο πιο αγαπημένων του υπάρξεων σε τούτη τη ζωή.

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΣΤΙΣ ΒΥΞΕΛΛΕΣ

Πρέπει να συνθίσσουμε στα μικρά γεγονότα, Χτες επιτέθηκαν στο σπίτι μου να με σκοτώσουν, Το έγκλημά μου είναι ότι πιστεύω στην αλληλεγγύη, Κανένας δεν γνωρίζει τι είδους σύμφυρμα βλακών, Μας ρίχτηκε ξαφνικά μέσα στη νύχτα, Τα δέντρα της πλατείας ταρακουνήθηκαν άγρια, Αλλά κανένας δεν κουνήθηκε να μας υπερασπίσει, Η επίθεση διάρκεσε πολύ, ήταν πυκνή και τρομερή, Η Ιωάννα ήταν άρρωστη κι αυτό με ανησύχησε, Τέσσερις γυναίκες, εγώ, τα δύο μικρά παιδιά μου, Αυτή ήταν όλη κι όλη η φρουρά του προμαχώνα μας, Η αστυνομία, κουφή, είχε δουλειά αλλού, Μια αιχμηρή πέτρα τραυμάτισε την Ιωάννα που έκλαιγε, Ήταν μια επίθεση ληστών σ' ένα σκοτεινό δάσος, Κραύγαζαν: «Μια σκάλα! Ένα μαδέρ! Δεν ξεφεύγουν!», Χαλασμός όπου οι φωνές μας χάνονταν δίκως ηχώ, Από τη συνοικία Πατσέκο έφτασαν δύο φέρνοντας Μαδέρια και σανίδες από μια σκαλωσιά, Αλλά με την αυγή άρχισε να δειλιάζει ο όχλος, Σταματούσαν, ξανάριζαν, Ούρλιαζαν λαχανιάζοντας, Ευτυχώς τα υλικά της σκαλωσιάς δεν έφτασαν εγκαίρως, «Δολοφόνε (αυτός ήμουν εγώ), τώρα θα σε σκοτώσουμε!», «Αποτή! Απατεώνα!», Και άλλα τέτοια επί δύο ώρες, Ο Ζωρζ παρηγορούσε την Ιωάννα κρατώντας της το χέρι, Σκοτεινό σύμφυρμα, Οι φωνές δεν έμοιαζαν ανθρώπινες, Σκεφτικός, καθησυχάζα τις γυναίκες που προσεύχονταν, Και το παράθυρό μου οι πέτρες το είχαν κάμει θρύψαλα, Το μόνο που έλειψε να πουν ήτανε: «Ζήτω ο αυτοκράτορας!», Η πόρτα άντεξε παρά την φρενιασμένη επίθεση, Πενήντα οπλισμένοι άνθρωποι έκαναν το ανδραγάθημα, Και τ' όνομά μου ακουγόταν στον οργισμένο χαλασμό: «Σκοτώστε τον! Θάνατος! Μη μείνει ζωντανός! Του πρέπει!», Ήταν στιγμές που ξαποσταίναν σχεδιάζοντας μια νέα επίθεση, Και ο μαλασμένος όχλος ήταν σε ένα έπαυρη ανάσα, Σύντομη ανάπαυλα μίας δυσοίωνης στιγμής γεμάτης μίσος, Κυριαρχούσε σε όλη αυτήν τη σκοτεινή βιαιότητα Και άκουγα μακριά να τραγουδάει ένα απδόνι.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ «Νίκος Καββαδίας»

Γενική Συνέλευση 2023 ΨΗΦΙΣΜΑ

Η Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου Ναυτικών Κεφαλονιάς «Νίκος Καββαδίας» διεξήχθη την 22α Απριλίου 2023 στο Εργατικό Κέντρο Αργοστολίου. Θέλοντας να ακουστούν τα αιτήματά μας από τους τοπικούς πολιτικούς παράγοντες και υποψήφιους βουλευτές των επερχόμενων εκλογών, είχε δημοσιευτεί σχετικό δελτίο τύπου και ορισμένοι είχαν ενημερωθεί τηλεφωνικά από τον Πρόεδρο του Συλλόγου. Παρευρέθηκαν οι κ. Φαραντούρης του ΣΥΡΙΖΑ και κ. Καμπίτσος του ΚΚΕ. Τους ευχαριστούμε. Οι υπόλοιποι είτε λόγω κάποιου κωλύματος, είτε αγνοώντας μας δεν προσέβησαν. Μετά από διαλογική συζήτηση, ο Σύλλογος κατέληξε στα παρακάτω συμπεράσματα και προτεινόμενες ενέργειες, που παρουσιάζουμε υπό μορφή ψηφίσματος.

1. Εγκρίθηκε ο οικονομικός απολογισμός και ο απολογισμός πεπραγμένων του Συλλόγου καθώς και ενδεδειγμένες ενέργειες για υπενθύμιση-πληροφόρηση, ενημέρωση της κοινωνίας και των εκπαιδευτών μας στα κέντρα αποφάσεων σχετικά με την αντιμετώπιση των Συνταξιούχων και εν ενεργεία Ναυτικών, καθώς και των φορέων της ναυτοσύνης, για τον κίνδυνο εξαφάνισής της και για την οποία τόσος λόγος γίνεται τελευταία.

2. Αιτούμε την κατάργηση της λεγομένης «προσωπικής διαφοράς», μηπαρούφα – τερτίπι των χρόνων των μνημονίων, το οποίο δεν μας αφορά, ούτε μας ενδιαφέρει πώς προέκυψε.

3. Ζητούμε δίκαιες αυξήσεις συντάξεων, τιμητική αναπροσαρμογή και αποκατάσταση των εισοδημάτων των συνταξιούχων και των εν ενεργεία ναυτικών.

4. Να υπογραφεί Συλλογική Σύμβαση για τα ποντοπόρα και ακτοπολοικά πλοία, δίνοντας ερεθίσματα στους Έλληνες νέους και νέες να επιστρέψουν στα πλοία για να ακολουθήσουν το Ναυτικό Επάγγελμα.

5. Να στραφεί η Ελληνική Πολιτεία και η Ελληνική Δικαιοσύνη εναντίον όσων με πράξεις ή παραλείψεις οδήγησαν το πλοίο που λέγεται Ελλάδα στα βράχια και να διεκδικήσει την δήμευση του συνόλου των περιουσιακών τους στοιχείων, που απέκτησαν παράνομα, όπως έγινε σε άλλες χώρες.

6. Οι δικαστικές αποφάσεις να είναι πιο άμεσες και δίκαιες, ώστε να ικανοποιείται το κοινό αίσθημα περί δικαίου.

7. Η Κυβέρνηση που θα προκύψει στις επερχόμενες εκλογές, όποια κι αν είναι, να αφήσει τα κυβερνητικά παλάτια και να κατέβει στον Λαό, να τον αφουγκραστεί και να συμπεριφερθεί ανάλογα. – Όποιος Καπετάνιος χάσει την «κουβέρτα» (τους Ναύτες), χάνει και το καράβι ολόκληρο.

8. Επί 30 αιώνες τα “ξύλινα τεϊχιά” έβγαλαν την Ελλάδα ασπροπρόσωπη με όπλο την «Ναυτοσύνη». Μ' αυτό το όπλο, εμείς οι πομπούροι συνταξιούχοι ναυτικοί, συντελέσαμε στο τωρινό «θαύμα» της Ελληνικής Ναυτιλίας, τηρώντας όσα οι νόμοι της Πατρίδας μας ζητούσαν. Σαν αντάλλαγμα αντιμετωπίζουμε την βδανουση και εκθρική συμπεριφορά της Πολιτείας. Η δεκάχρονη θαλασσινή περιπέτεια του Οδυσσέα, «η Οδύσσεια», έγινε έννοια ταυτόσημη με τα βάσανα, τους κινδύνους και τις δυσκολίες. Οι δικές μας περιπέτειες (οι Λαιστρυγόνες, οι Κύκλωπες και ο άγιος Ποσειδώνας) είναι αιώνιες, όχι των δέκα, αλλά πλέον των εικοσι ή ακόμα και των εικοσι τεσσάρων χρόνων. Οι «Μνηστήρες» που τραγώπιαν μέσα στο δικό μας 'πλούσιο παλάτι» το ΝΑΤ, δεν τις θεωρούν αρκετές για να πάρουμε κι εμείς την αύξηση του 7,5%. Απαιτούν και για εμάς τριάντα χρόνια. Γνωρίζουν αυτοί οι «μνηστήρες» τι σημαίνει 30 χρόνια θαλάσσια υπηρεσία; Ας ρωτήσουν να μάθουν. Ζητάμε από τους υποψήφιους, για τις επερχόμενες εκλογές, όλων των ναυτικών περιοχών της χώρας, σε συνενόηση μεταξύ τους, να απαιτήσουν την αλλαγή αυτού του κατάρπτου νόμου και να δοθεί και σε μας αυτή η αύξηση, αναδρομικά από 1/1/2023.

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

Η ΘΑΛΑΣΣΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ 5525

Τριμηνιαίο έντυπο του
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ
“ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ”

ISSN 2654-072X

Διεύθυνση
Αντ. Τρίτη 50, Αργοστόλι
(Απέναντι από ALHA BANK,
Παραπλεύρως Rock Cafe)
Τηλ. και fax: 2671 0 25656
e-mail: somkenaf@yahoo.gr
Kavadiasunion@hotmail.com

Αρ. Λογαριασμού του Συλλόγου:
ALPHA BANK
683-00-2002-06020
IBAN: GR86 0140 6830
6830 0200 2006 020

Συντακτική Επιτροπή:
Βαγ. Μαρκέτος (αναπλ. σύμβουλος)
τηλ.: 2671028460,
Σπ. Τζάκης (Γραμματέας)
τηλ.: 6937359943
Διον. Μαρκέτος (αναπλ. Σύμβουλος)
τηλ.: 2671022915

Εκδότης:
Υπεύθυνος διά το νόμο
Αναστ. Παγουλάτος (Πρόεδρος)
τηλ.: 6939376088

Διανέμεται σε συνδρομητές.
Ετήσια συνδρομή 12 €

Σελιδοποίηση & Εκτύπωση

2614 010100 • 010100.print@gmail.com

ΕΝΘΥΜΗΜΑΤΑ

Οι ποιητικές σελίδες του πατριώτη μας ποιητή συντροφεύουν τη μοναξιά μου και κεντρίζουν τη μνήμη μου που ετούτη την ώρα με πάει στη γέφυρα του Μ/Υ ΙΚΤΙΝΟΣ. Το ΑΛΦΑ του Κενταύρου ψάχνει από τη βαρδιόλα ο καπετάν Στέφανος, ο Γραμματικός και βλέπω πως το εντόπισε εύκολα στον κατακάθαρο έναστρο ουρανό της νύχτας που μαζί κάναμε (4-8), πριν γίνω μαρκόνης.

Προσπερνά το στημένο στην αριστερή βαρδιόλα παλινώριο, μονολογώντας τον στίχο «ο Αντεμπράν ψάχνει μες στα νερά το παλινώριο που τον γέλασε δυο κάρτες» και σπεύδει βιαστικά στο τάρτρον, φουκτώνει στα στιβαρά του χέρια τον εξάντα πάνω από τον εν χρήσει χάρτη και ξαναγυρίζει στη βαρδιόλα. Στήνεται με ανοικτά πόδια πάνω στο ντεκ, σκοπεύει με τη διόπτρα τον ουρανό και εγκλωβίζει με αυτήν τον αστέρα, μέχρι που τον «κατεβάζει», τον «παίρνει κάτω», στον ολοκάθαρο νυχτερινό ορίζοντα.

Ο μαρκόνης, που κατά τη συνήθειά του εξαγρυπνούσε μαζί μας, είχε ήδη πάρει τη θέση του στο χρονόμετρο και μόλις άκουσε το δυνατό, καθαρό στοπ του Γραμματικού, σημείωσε την ώρα, αφού βεβαιώθηκε ότι δεν είχε παραλείψει να καταγράψει το πρωί στο διπλανό κιτάπι, το ημερήσιο τσεκάρισμα του ρολογιού με την Standard ώρα G.M.T. (δύο δευτερόλεπτα πίσω πήγαινε το τελευταίο δεκαήμερο).

Μπαίνει ο Γραμματικός, πιάνει το τετράδιο και το μολύβι του, και αφού διορθώσει την ώρα παρατήρησης του αστέρα με τα 2 δεύτερα πίσω του χρονόμετρο μας, αρχίζει να κάνει το «μάθημα πορείας νυχτερινό», έτσι όπως το λέει ο ποιητής μας στον πασιγνωστο στίχο του.

Τα ίδια γίνονταν σε κάθε βάρδια νυχτερινή, όχι μονάχα στη δική μας. Ήταν και οι καφέδες που ετοιμάζε ο σκάπουλος στη δεσπέντζα και τους έφερε στην τιμονιέρα ακμιστούς, μυρωδάτους, αλλά πάντα χωρίς καϊμάκι.

- Πάλι Βασιλάκη, τους άδειασες στα πιατέλα!
- Μα, καπετάν Στέφανε, λογάριασες τις σκάλες που ανέβηκα:
Η ίδια πάντα σκηνή, για να την διαδεχθεί η φωνή του τιμονιέρη:
- Με παίρνει αριστερά, καπετάν Στέφανε...
- Μην το ζορίζεις, Λευτεράκη, θα σ' ακούσει, θα στρώσει, μπουνάτσα απόψε.
Ήταν και το repeater της γυροπηξιάς που κάποτε «κόλλαγε», ήτανε κι εκείνο το radar που σπάνια μας καθυσάριζε, ιδιαίτερα όταν ακτοπλοούσαμε και το είχαμε περισσότερη ανάγκη, ήτανε και τα φανάρια που πότε τα βλέπαμε, πότε δεν τα βλέπαμε «με το πρώτο», ιδιαίτερα όταν «κάναμε μια βάρδια πλάι σε κάβο φαλακρό», ήτανε όμως και ο Σταυρός του Νότου, όταν άρχιζε να αννοφέγγει το πρωινό, πες χάραμα, και τον βλέπαμε μες' από τα «στράλια». Ήτανε και οι τέλειες αντιστοιχίες, όταν όλα ήτανε ευνοϊκά.

Όλα έτσι, όπως τα είχε περιγράψει ο Μαραμπου στον ποιητικό του λόγο με τον οποίο μας θυμίζει όλες αυτές τις ανούσιες λεπτομέρειες που αποτελούσαν μια σχολαστική επανάληψη της καθημερινότητάς μας στα καρβία που ξοδέψαμε τη ζωή μας. Σχολαστικές και ανούσιες για όσους αγνοούν τη σοβαρότητα τους. Ο ποιητής μας όμως ήξερε. Είχε μάθει καλά, βιώνοντας στα αμέτρητα «μακροσυμένα ταξίδια» του, στους γαλάζιους πόντους και στους αμέτρητους ορίζοντες (μέρας και νύχτας) των οποίων την θολή γραμμή που είχε ξεσκίσει, ήξερε, ξαναλέω την σημασία που είχε για τις ζωές μας και όχι μόνο γι' αυτές, ο προσδιορισμός του στίγματός μας πάνω στον χάρτη των ταξιδιών μας. Ένα τόσο δα σημάδι, η θέση του καρβιού μας πάνω στον πλανήτη μας, όταν ουρανόσ και θάλασσα είναι τα μόνα ορατά, αντιληπτά στοιχεία της φύσης και απεγνωσμένα γυρεύουμε ένα ψήγμα ελπίδας για να βεβαιωθούμε ότι ανήκουμε ακόμα στον κόσμο των ζωντανών. Ότι κι εμείς αποτελούμε ένα απειροελάχιστο αλλά υπαρκτό κομμάτι του σύμπαντος. Ποιος τα ξέρει όλα αυτά, ποιος βλέπει-διαβάζει ανάμεσα στους στίχους του Καββαδία ό,τι αυτός καταγράφει αν δεν έχει θητεύσει στο σινάφι μας;

Μ' ένα του μόνο στίχο γραμμένο με λέξεις που η καθεμία τους ξεδιπλώνει απειρία αναμνήσεων σε όσους τα έχουν βιώσει και έχουν τη λαχτάρα να τα ξαναφέρουν μπροστά τους.

Σ' όσους συζήσανε με τη θάλασσα και τους στηγμάτισε ψυχή και κορμί με φιογούρες τέτοιες που «σαν του Ανάμη τα στίγματα δεν σβήνουνε ποτές».

Μάκης Τραυλός
παλιός μαρκόνης

ΧΑΦΙΕΣ Ι.Χ.

Διαβάζοντας Μένη Κουμαντάρεα (προσφιλή μου απασχόληση τα έργα των νεοελθίνων συγγραφέων), ράμφισα στο βιβλίο του «Η γυναίκα που πετάει», ένα ντοκουμενταρισμένο αφηγήματό του για τον ποιητή Νίκο Καββαδία, σίγουρα άγνωστο στο ευρύ κοινό, που αξίζει να προστεθεί σε όσα και ό,τι η ταπεινότητά μου του έχει καταθέσει στην εφημερίδα μας. Πρόκειται για μια επίσκεψη που είχε κάνει ο ίδιος ο συγγραφέας με τον ομότεχνο του Κώστα Ταχτοσή, στο σπίτι του Καββαδία στο Κολωνάκι, την άνοιξη του έτους 1969, για να του πάρουν την υπογραφή του σε μια συλλογική διαμαρτυρία λογοτεχνών εναντίον της Χούντας.

«Αν εμείς μείνουμε αμέτοχοι», έλεγε ο Ταχτοσής, «τότε ποιος θα αναλάβει την πρωτοβουλία»; Η πολιτική ηγεσία βρίσκεται είτε στη φυλακή, είτε υπό περιορισμό, το κοινοβούλιο είναι φριτωμένο. Οι Ακαδημαϊκοί, οι διευθυντές του Εθνικού Θεάτρου και άλλων «σοβαρών ιδρυμάτων», όχι μόνο δεν είναι πρόθυμοι να εκτεθούν, μα καμώνονται σαν να μη συμβαίνει τίποτα. Και ακόμα, κάποιοι συγγραφείς, δεξιό ως επί το πλείστον, εξακολουθούν, παρόλη την προληπτική λογοκρισία, να δημοσιεύουν. Την στιγμή που εμείς οι άλλοι, η πλειονότητα, σιωπίζουμε απέχοντας...».

Η επίσκεψη, κατά την αφήγηση του Κουμαντάρεα, δεν είχε το προσδοκώμενο αποτέλεσμα. Ο Κόλλιας δεν υπέγραψε το χαρτί με το κείμενο της ομαδικής διαμαρτυρίας των επωνύμων.

Αφού το διάβασε με προσοχή, το δίπλωσε και δίνοντάς το πίσω στον Ταχτοσή του είπε: «Έχω ακόμη ένα ταξίδι, κι ύστερα τελειώνω πια. Αρκετά χρόνια πέρασα στη θάλασσα. Όπου να 'ναι παίρνω τη σύνταξή μου. Όπως καταλαβαίνεις μου είναι δύσκολο αυτή τη στιγμή να πάρω μέρος. Θα το ήθελα πολύ, μην αμφιβάλεις γι' αυτό, μα βλέπεις η καταραμένη σύνταξη που περιμένω... Το φαντάζεσαι;» αφήσω αυτές τις δύο γυναίκες απροσπάτευτες (την αδελφή του Τζένια και την ανιψιά του Έλγκα) και να τους πω ότι έβαλα με τα χέρια μου βόμβα μέσα στο ίδιο μου το σπίτι...».

Φύγανε και οι δύο αμίλητοι από τον Μαραμπου και στον δρόμο, βαδίζοντας προς άλλον συνάδελφο για υπογραφή, ο Ταχτοσής κόβοντας τη βουβαμάρα είπε: «Και αν θες να ξέρεις, ο Κόλλιας είναι γραμμένος στο Κουκουέ από παλιά...».

-Λες να είναι αυτός ο λόγος που δεν υπέγραψε;
-Δεν ξέρω, έχω ακουστά ότι για κάθε ταξίδι του έπαιρνε ειδική άδεια από την Ασφάλεια που του την εξασφάλιζε ένας φίλος του εφοπλιστής. Φαντάσου τώρα, μ' αυτήν την κατάσταση... Μάθε ακόμη ότι όπως άλλος έχει προσωπικό σωφέρ, εκείνος είχε και προσωπικό χαφιέ ο οποίος κάθε λίγο και λιγάκι εμφανιζόταν. Αλλά ο φίλος μας ήταν άνθρωπος! Αν ήταν μόνο ποιητής μπορεί να του έλειπαν και η ανθρωπιά και η αξιοπρέπεια, να ήταν ένας ακόμη δυσοκίλιος λογοτέχνης της Αριστεράς,

όμως αυτός ήταν γνήσιος, δεν ήταν καρτογιακάς. «Τι παράξενο!» αφηγείται ο Κουμαντάρεας. «όλα αυτά μου φαίνεται ότι συνέβησαν μόλις χτες. Κι όμως, ούτε ο Κόλλιας, ούτε ο Κώστας ζούνε σήμερα, μένω μόνος εγώ για να τα μαρτυρώσω...»

Κι εγώ προσθέτω πως τώρα που ούτε ο Κουμαντάρεας ζει (πέθανε το 2014), εκτός από το βιβλίο του, τα είχε μαρτυρήσει, πριν αποχωρήσει, στη δημοσιογράφο της «Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας» Σταυρούλα Παπασπύρου, για το ένθετο «ΕΠΤΑ» της 8-10-2006. Η ίδια συνέντευξη περιλαμβάνεται αυτούσια και στο βιβλίο της δημοσιογράφου αυτής «Χωρίς μαγνητόφωνο» (Εκδόσεις ΠΟΛΙΣ 2018). Οφείλω τελειώνοντας να προσθέσω το εξάλλου προφανές ότι ο Κουμαντάρεας ανακαλεί στο βιβλίο του εκείνη την επίσκεψη στο σπίτι του Μαραμπου, όχι για να καταγγείλει την άρνησή του να υπογράψει εκείνη τη διαμαρτυρία (η οποία ολοκληρώθηκε, προωθήθηκε στο BBC που την εξέπεμψε και είχε τεράστια πολιτική απήχηση), αλλά για να «ββάλει στο τραπέζι» αφενός τα υπαρκτά διλήμματα του ποιητή και αφετέρου την μωυπική διαστακτικότητα και στάση της τότε προοδευτικής διανόησης. Αλλά και το εξίσου προφανές: Ότι η Χούντα...κινδύνευε από τον Μαραμπου! Γι' αυτό διέθεσε ειδικό χαφιέ να τον προσέχει! Χαφιέ Ι.Χ.!

Μάκης Τραυλός
τ. Ασυρματιστής Ε.Ν.

Σκόρπια και άσχετα μεταξύ τους

Γνωρίζετε ότι...

Οι φάλαινες, το μεγαλύτερο ζώο που έχει υπάρξει ποτέ στον πλανήτη, τα δελφίνια, οι φουσιπέρρες, οι φώκιες, είναι απόγονοι κερσαίων θηλαστικών! Στην πραγματικότητα οι φάλαινες είναι οι κοντινότεροι συγγενείς των ιπποπόταμων! Προήλθαν από ένα κοινό πρόγονο πριν από 54 εκατομμύρια χρόνια, ενώ άρχισαν να

κολυμπούν πριν από περίπου 50 εκατ. χρόνια. Το καταπληκτικότερο όλων: η φάλαινα δεν αποφασίζει να τεκνοποιήσει, αν δεν είναι σίγουρη ότι υπάρχει επαρκής τροφή στο περιβάλλον ώστε να είναι σε θέση να θρέψει το μικρό της! Κάντε τη σύγκριση με την αντίστοιχη συμπεριφορά του «ανώτερου» είδους (άνθρωπος) στον πλανήτη και βγάλτε τα συμπεράσματά σας.

Έχει υπολογιστεί ότι στο Σουδάν, μιας και είναι στην επικαιρότητα αυτή την εποχή, το έτος 1956, που απέκτησε την ανεξαρτησία του από την Αιγυπτio-Αγγλική κατοχή, υπήρχαν περίπου 7.000 Έλληνες (ανάμεσά τους και οι γονείς μου). Από αυτούς, 1.000 υπολογίζεται ότι ήταν Κύπριοι. Είναι η ακμή της παρουσίας του Ελληνισμού στη χώρα. Έμποροι, γιατροί, μηχανικοί, τεχνίτες, εργολάβοι, ξενοδόχοι, βιομήχανοι και άλλοι. Ελληνορθόδοξες εκκλησίες, σχολεία, σύλλογοι, εφημερίδες, δρόμοι να μοσχοβολούν φρούλια...

Δεν θα μπορούσαν φυσικά να λείπουν Κεφalonίτες! Συναντάμε επώνυμα όπως: Καββαδίας, Πανάς, Παγουλάτος, Τραυλός, Μεταξάς, Αντωνάτος, Μαγκλιβέρας, Απέργης, Λορεντζάτος, Γαλιτσάτος, (Κοσμάς) Μποςάγιερ, για να αναφέρουμε ενδεικτικά μερικούς. Σημαντικότερος όλων, ο Αρσοστολιώτης Γεράσιμος Κοντομίχαλος (1883-1954), ο οποίος έφτασε το 1901 στο Χαρτούμ για να βοηθήσει τον θείο του, Άγγελο Καππάτο, έναν από τους μεγαλύτερους εμπόρους της εποχής. Ο Κοντομίχαλος εξελίχθηκε στον πιο σημαντικό οικονομικό παράγοντα όλης της χώρας.

Πρόσφατα στην Ιαπωνία, οι πάντες ακράτειας για ηλικιωμένους ξεπέρασαν σε πωλήσεις τις αντίστοιχες για μωρά, ενδεικτικό της γήρανσης του πληθυσμού, που αναμένεται να ενταθεί τα επόμενα χρόνια. Και επειδή όλο αυτό το «ακράτειο» υλικό καταλήγει σε βουνά απορριμμάτων στους χώρους υγειονομικής ταφής και καύσης επιβαρύνοντας το περιβάλλον, στην πόλη Χουόκι της δυτικής Ιαπωνίας, σκέφτηκαν να το μετατρέψουν σε... ενέργεια. Ζεσταίνουν με πέλλετ ανακυκλωμένων πανών τα ιαματικά νερά στα δημόσια λουτρά! Οι πληροφορίες μου δεν αναφέρουν τίποτα για περιέργες... οσμές,

θα το ψάξω λεπτομερέστερα.

Σύμφωνα με τη μη κυβερνητική οργάνωση Δημοσιογράφοι χωρίς σύνορα (RSF), η Ελλάδα καταλαμβάνει για το 2023 την 107η θέση ως προς την Ελευθερία του Τύπου. Εντάξει, δεν είναι και τελευταία (180ή) θα μου πείτε! Και επίσης ανέβηκε μία θέση από πέρυσι (108)! Πάντως, είναι τελευταία στην Ευρώπη, ενώ το αμέσως προηγούμενο κράτος-μέλος της Ε.Ε. είναι η Μάλτα (αλλά στην 84η θέση!). Δεν μπορώ να γνωρίζω κατά πόσον η κατάταξη αυτή είναι αξιόπιστη, υπεισέρχονται πολιτικά συμφέροντα, εξυπηρετούνται άλλοι σκοποί ή ή ή... αλλά, τείνω να πιστέψω ότι τη θέση αυτή, την πήραμε μάλλον επάξια!

Συνταξιούχος στη Λομβαρδία (Βόρεια Ιταλία) «έφαγε» πρόστιμο 882 ευρώ, γιατί πήρα την πρωτοβουλία μόνος του, χωρίς άδεια, να επισκευάσει μία λακούβα σε διάβαση πεζών! Μά-

λιστα, η αστυνομία τον καλεί να αφαιρέσει την ασφάλτο που έριξε, ώστε να επανέλθει στην πρότερη κατάσταση! Βεβαίως ο άνθρωπος κατέθεσε αγωγή κατά του δήμου του, θα σας κρατήσω ενήμερους!

Όταν θα διαβάσετε αυτές τις γραμμές, θα έχουν πραγματοποιηθεί (μόλλον) και οι δύο εκλογικές αναμετρήσεις. Αναρωτιέμαι γιατί η πρώτη με το σύστημα της απλής αναλογικής και η δεύτερη με της ενισχυμένης που προβλέπει και μπόνους εδρών (πώς λέμε 50 ml επιπλέον δωρεάν σαμπουάν), «αυτοί» βέβαια ξέρουν! Στις 21 Μαΐου, πέρα από την επέτειο της ένωσης των Επτανήσων με τη μητέρα, Ελλάδα, Κωνσταντίνο και Ελένης επίσης γνωστόν, ελπίζω να προσέξατε στο ημερολόγιο: ήταν η Κυριακή του Τυφλού! Μάλλον επίτηδες τη διάλεξαν, κάτι θα ήθελαν να μας πουν!

Γιώργος Γεωργίου
Αρχαιακός
Μάης 2023

Cosmos Nautical Training Centre

Κολοκοτρώνη 126 – Πλατεία Τερψιθέας, Πειραιάς

Τηλ: 210 45.11.114 Φαξ: 210 45.11.131
email: cosmos@cosmostraining.gr
website: www.cosmostraining.gr

Advanced Nautical Education & Maritime Operation Solutions

FULL STCW CLASS APPROVED SIMULATION CENTRE

Προαγωγικά διπλώματα για πλοιάρχους, υποπλοιάρχους, Α & Β μηχανικούς ισότιμα των Ελληνικών

Πτυχία STCW
Βασικά & Προχωρημένα Σωστικά / Πυροσβεστικά – GMDSS – ARPA – ECDIS – Medical – Ro-Ro / Passenger - ECDIS Type Specific – STS-LNG-LPG-Cargo Operations

Πτυχία ECDL

SIMULATORS :: Bridge : Engine : ECDIS : GMDSS : Cargo

DNV APPROVED
-| - DYNAMIC POSITIONING TRAINING -| -

Accredited by:

The Nautical Institute, Transport Malta, Lloyd's Register, LR

Αναγνωρισμένο από τη Διεύθυνση Ναυτιλίας της ΜΑΛΤΑΣ & ΚΥΠΡΟΥ
ISO 9001:2008 Lloyd's Register

Το μοναδικό κέντρο ναυτικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα διαπιστευμένο από το Nautical Institute UK

ΕΚΛΟΓΕΣ

Με τις εθνικές εκλογές, σαν εν ενεργεία πομπούχοι ναυτικοί, δεν είχαμε «σχεδόν» καμία σχέση. «Σχεδόν» γιατί μόνο αν ήμασταν σε λιμάνι που υπήρχε ελληνικό προξενείο την ημέρα των εκλογών θα μπορούσαμε να ψηφίσουμε. Κάτι που μάλλον ποτέ δεν συνέβη. Με τα τότε πληρώματα των 32-35 ατόμων, κάλλιστα το πλοίο θα μπορούσε να θεωρηθεί εκλογικό τμήμα. Στις τωρινές εκλογές, στο νομό μας, σε πέντε τμήματα ψήφισαν λιγότεροι από αυτό τον αριθμό. Δεν εμπιστευόταν η Πολιτεία τον καπετάνιο και όσους από το πλήρωμα θα αποτελούσαν την εφορευτική επιτροπή. Μα στο ημερολόγιο Γέφυρας, όπου ο καπετάνιος σημειώνει τα πάντα όσα συμβαίνουν στο πλοίο, είναι αποδεκτά από τις αρχές οποιαδήποτε κράτους. Τότε τι έφταιγε; Περιφρόνηση προς τους ναυτικούς είναι το πιθανότερο. Μα αυτό είναι φτύσιμο στα μούτρα τους, αφού οι ίδιοι μας αποκαλούν «προεβρετές» της χώρας ανά την υφήλιο. Βαριόντουσαν ίσως να ψάχνουν σε ποιο εκλογικό τμήμα θα έπρεπε να προσθέσουν την ψήφο του ναυτικού; Μα αν τύχαινε το καράβι να βρίσκεται σε λιμάνι με ελληνικό προξενείο το ίδιο «πρόβλημα» δεν θα υπήρχε;

Κι αν ο πρόξενος ήταν κάποιος ντόπιος, «επίτιμος», εθεωρείτο πιο ικανός, πιο έντιμος από τον Έλληνα καπετάνιο; Εν πάση περιπτώσει περασμένα-ξεχασμένα. Ως συνταξιούχοι ψηφίσαμε κάμποσες φορές. Βλέποντας όμως τα αποτελέσματα, να βγαίνουν βουλευτές τραγουδιστές, ηθοποιοί και τα τελευταία χρόνια μοδάτοι influencers, ικανότατοι ίσως στον τομέα τους, αλλά αντικειμενικά χωρίς καμία σχέση με τα προβλήματα της κοινωνίας και τον τρόπο επιβίωσής τους, μπορούμε να πούμε, καλύτερα που μας στέρησαν τη συμμετοχή σε αυτά τα πανηγύρια. Τουλάχιστον δεν έχουμε τύψεις. Στα τωρινά, ευτυχώς αυτές τις επιλογές φαίνεται πως η κοινωνία τις απορρίπτει πλέον, όπως έδειξαν τα τελευταία αποτελέσματα. Όχι πως και οι υπόλοιποι πολυδιαφέρουν. Ίσως όμως ανάμεσά τους βρεθούν και κάποιοι που

πραγματικά θέλουν και κυρίως μπορούν να εκσυγχρονίσουν τη χώρα, όχι σαν μαθητευόμενοι μάγοι που έμαθαν μπαρμπερήδες στο κασιδί το κεφάλι, αλλά ψάχνοντας και εφαρμόζοντας συστήματα και τρόπους των πρωτοπόρων σε κάθε τομέα χωρών, κυρίως των σκανδιναβικών. Δεν είναι δικαιολογία πως η Νορβηγία έχει πετρέλαια ή πως εμείς βρισκόμαστε σε δύσκολη γειτονιά, γιατί και η Φινλανδία και οι Βαλτικές χώρες ούτε πετρέλαια έχουν και η γειτονιά τους ήταν και είναι το ίδιο δύσκολη με τη δική μας.

Η Φινλανδία όμως (όπου ο κατώτερος μισθός είναι πάνω από 3.000 ευρώ) έχει το καλύτερο εκπαιδευτικό σύστημα στον κόσμο, με την Εσθονία να τη συναγωνίζεται τα τελευταία χρόνια. Το εκπαιδευτικό σύστημα, η πνευματική καλλιέργεια, η κριτική σκέψη, η επαγγελματική κατεύθυνση ανάλογα με το ταλέντο, με την κλίση του καθενός, που χωρίς αυτά σαν βάση, προκοπή δεν πρόκειται να δούμε. Τι είδους ανάπτυξη, τι εκσυγχρονισμό μπορούμε να πετύχουμε με σχολική ύλη άλλων εποχών, που αποστηθίζεται από τους μαθητές μέσα στις σχολικές αίθουσες-κοντέινερς, σχολεία που η ποιότητά τους θεωρείται τέτοια, ώστε χωρίς τη συνδρομή των φροντιστηρίων και των παρακλήσεων στις εκκλησίες, οι μαθητές δυσκολεύονται να προχωρήσουν. Πώς θα εκσυγχρονιστεί αυτή η χώρα όταν εγκυκαλείται η καλλιέργεια της γης, εγασόνται σχεδόν τα πάντα και σπαταλώνται πόροι σε δημιουργία «θέσεων εργασίας» που δεν προσφέρουν, δεν παράγουν τίποτε;

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Το ταξίδι στον χρόνο του αγαπητού γιατρού, του Βύρωνα Σπ. Λυκαρδόπουλου, τελείωσε. Ταξίδι-χρέος προς τους τόσο τραγικά χαμένους αλλά όχι λησμονημένους. Η προσπάθειά του τους ξαναζωντανέψε, τους «ανάσπασε», μόνο οι οριστικά ξεχασμένοι είναι πραγματικά πεθασμένοι. Αυτό το ταξίδι όμως, όπως λέει ο ίδιος δεν ήταν ένα, αλλά πολλά. Αναμενόμενο, τέτοια ταξίδια δεν γίνονται με χαραγμένη στον χάρτη πορεία, εξερευνηθείς είναι. Η θάλασσα είναι ο τελικός προορισμός σου αλλά δεν ξέρεις πώς ο Ποσειδώνας θα σε αναγκάσει να αρμενίσεις. Κι ο δικός μας Οδυσσεύς δεν είχε σκοπό να προσεγγίσει στο νησί των Φαιάκων ή στην χώρα των Λωτοφάγων, αλλά οι θεοί και οι Σειρήνες της θάλασσας, τα συνεχώς νέα στοιχεία, οι νέες πληροφορίες, τα απρόοπτα ή τυχαία συμβάντα, τον ανάγκασαν να πιάνει σε λιμάνια υπαρκτά αλλά άγνωστα ή εγκαταλειμμένα, λιμάνια που δεν περιλαμβάνονται σε κάποιο έτσι κι αλλιώς ανώφελο «σχέδιο πλου». Τέτοια ταξίδια επιχειρούνται από πειρατές, από ονειροπόλους Αρθούρους Ρεμπώ ή από παράτολμους Μαγγελάνους.

Τελείωσε λοιπόν η «Οδύσεια τσέπης» και ο Οδυσσεύς-Βύρων κάνοντας τον απολογισμό του ταξιδιού, ξανακοιτώντας το «ημερολόγιο γέφυρας» αναλογίζεται, διερωτάται, απορεί:
-Πώς σκέφτονταν, τι είδους άνθρωποι ήταν οι ναυτικοί εκείνης της εποχής; Εμείς που τους συναντήσαμε

στη Δύση της διαδρομής τους κατά την Ανατολή της δικής μας ή που συμμετείχαμε σε εκείνα τα «μπουλούκια», τα «τσούρμα» που ταξίδευαν με εκείνα τα σαπιοκάραβα, πιστεύουμε πως ήταν, πως ήμασταν, συννησμένοι άνθρωποι που μη έχοντας άλλη επιλογή, η ανάγκη για μια καλύτερη ζωή τους/μας υποχρέωνε να συνεχίσουν-συνεχίσουμε μια παράδοση που βλέπαν(με) πως «αντάμειβε» την φυγή από έναν τόπο που αδυνατούσε να εξασφαλίσει έστω το μεροδούλι-μεροφάι.

Πόσο μάλλον την προίκα για το κορίτσι, κάποια μόρφωση για τα παιδιά, ένα φουστάνι για τη γυναίκα, την μάνα, την αδελφή. Η Κεφαλονιά εξαίελο ήταν εγκαταλειμμένη από το κέντρο, άγνωστη, σχεδόν δεν υπήρχε, μόνο για να εντοπισθεί κάποιος σημείος την θυμόντουσαν.

- Τι σκέφτονταν οι γυναίκες τους, αυτές οι μισές χήρες/μισές νύφες ήδη από την πρώτη νύχτα του γάμου τους; Ένας από τους ουσιαστικότερους διαλογισμούς του, του γιατρού «...εκείνους τους ατελειώτους μήνες χωρίς γράμμα, χωρίς νέα». Μα τι άλλο από το να κάνουν υπομονή; Υπομονή για μια καλύτερη ζωή για τα δικά τους κορίτσια αλλά και υπομονή/προσμονή για κάποια ολιγόμηνη συνθήκη μετάβαση-παραμονή στο καράβι για όσες επιτρεπόταν. Ή για μια ολιγοήμερη επίσκεψη, όταν το καράβι βρισκόταν σε κάποιο λιμάνι κοντινής χώρας είτε για φορτοεκφόρτωση που τότε διαρκούσε αρκετά, είτε για τις τακτικές επιθεωρήσεις/δεξαμενισμούς που και κι αυτά έπαιρναν χρόνο. Ή και για το σπάνιο πάντως σύντομο «πιάσιμο»

του καραβιού σε κάποιο ελληνικό λιμάνι, (αν ήταν στην ρότα του) για αλλαγή μέρους του πληρώματος, προμήθειες καυσίμων ή εφοδίων/τροφίμων. Και καμιά φορά παραμονή σε τέτοιο λιμάνι ή στη ράδα 12-24ωρο δώρο της εταιρείας στο πλήρωμα και στις οικογένειές τους, τότε δεν είχαν εισβάλλει ακόμη οι μανάτζερ, κουμάντο σε τέτοια θέματα έκαναν οι Αρχικαπετάνιοι, συγχωριανοί, φίλοι, συνάδελφοι με τον πλοιοκίτη. Υπομονή/προσμονή αλλά και ιδιαίτερη προσοχή για το κουτσομπολιό που καραδοκούσε. Εμ, μόνες τους,...

Γράφει μια ξεχωριστή προσωπικότητα του χώρου μας, ο καπετάν Τζώρτζης Μαρτάος «...εκείνο πάντως που μου κάνει εντύπωση είναι ότι όλες αυτές οι καπετάνισσες και οι μηχανικές θα μπορούσαν να είναι αδελφές μου. Τις ξέρω καλά, πολύ καλά και σίγουρα θα μπορούσα να βάλω το χέρι μου στη φωτιά. Αλήθεια το λέω. Όσο ξέρετε μερικές απ' αυτές θα μου δώσετε δίκιο... Μέσα από τα γραφόμενά μου, δεν παρουσιάστηκε λοιπόν ούτε η μαντάμ Μποβαρύ, ούτε η Άννα Καρένινα, ούτε φυσικά η Ωρσία Ελένη. Επίσης δεν προέκυψε ούτε η Μαρία του γιατρού, ούτε η Ελένη που κάθεται πιο πάνω, ούτε μερικές άλλες που έπεσαν στην πλώρη μου κατά καιρούς...». («Οι γυναίκες των ναυτικών» από το «Απαγορευτικό Απόπλου» του, βιβλιοπωλείο της «ΕΣΤΙΑΣ» με πρόλογο της σπουδαίας Ιωάννας Καρυστιάνη). Αξίζει ένα μεγάλο μπράβο στον Βύρωνα για την επιμονή του να εξακριβώσει, να επιβεβαιώσει και την υπομονή του ως να το πετύχει. Επιμονή η υπομονή που τον οδήγησαν

σε πηγές με αναμφισβήτητο τεκμήριο εγκυρότητας, αλλά και μαρτυρίες ναυτικών που επέζησαν από εκείνο το τραγικό ναυάγιο, οι οποίες διασώθηκαν έως τώρα. Κι αυτή η προσπάθειά του μπορεί να ξεκίνησε σαν απόδοση τιμής στην τραγική οικογένεια των Μπονίκων, υπενθύμιση όμως παράλληλα τη δύσκολη, αφύσικη και επικίνδυνη ζωή των ναυτικών γενικότερα, εκείνων των χρόνων ιδιαίτερα. Αποτελεί ένα άλμα από το παρελθόν, να πλησιάσει το τώρα, να ιδεί η τωρινή κοινωνία κάπως καθαρότερα τις συνθήκες μέσα στις οποίες έζησαν αυτοί των οποίων αποτελούν την συνέχεια.

Δύσκολο να υπάρχει σήμερα οικογένεια που να μην είχε πρόγονο ναυτικό. Αλλά και να θυμίσει σ' εμάς τους τωρινούς απόμαχους της πάλης με τους Ωκεανούς, με τους Κώκλους και τους Λαιστρυγόνες, πως αν τα βγάλαμε πέρα με εκείνα τα στοιχεία, είχαμε ένα αποτελεσματικό όπλο, τη «ναυτοσύνη», έννοια που δύσκολα εξηγείται με λόγια, πυρήνας της είναι ο άνθρωπος, η σκέψη, η κρίση, η γνώση, η πείρα. Η ναυτοσύνη που έχει πλέον «ξεμπαρκάρει», «παροπλιστεί», για ν' αντικατασταθεί από την τεχνολογία, τις μηχανές, τα κουμπιά, την ρομποτικοποίηση, τον αυτοματισμό του ανθρώπου.

Την τεχνολογία που αν και σε κάποιους τομείς είναι υπερπολύτιμη, σε κάποιους άλλους είναι καταστροφική. Το «πα μέτρον» των αρχαίων σοφών από «...άριστον», οι σύγχρονοι ρυθμιστές της ζωής μας το μετατρέψανε σε «...άχρηστο» σε «αχρειάστο». Δυστυχώς,

Αφιέρωμα στους Μηχανικούς του Εμπορικού Ναυτικού «Οι αδικημένοι της θάλασσας»

Του Αλέξανδρου Κασίμη, Αντιπλοίαρχου Μηχανικού Π.Ν. ε.α.
Οθωνό Κέρκυρα

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ)

ΑΠΩΛΕΙΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ, ΝΑΥΑΓΙΑ, ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Στην μεγάλη ναυτική μας διαχρονική ιστορία όλοι έχουμε διαβάσει ότι στα περισσότερα ναυτικά ατυχήματα, ναυάγια είτε εν καιρώ ειρήνης είτε εν καιρώ πολέμου οι πιο πολλοί αγνοούμενοι που χάθηκαν, από όλα τα μέλη του πληρώματος ενός πλοίου, ήταν Μηχανικοί! Ήταν άτυχοι γιατί δεν προλάβαν να ανέβουν επάνω στο κατάστρωμα και χάθηκαν ακολουθώντας την μοίρα του πλοίου τους στο βυθό των Ωκεανών.

ΑΦΙΕΡΩΣΗ Νο2

Στον Οθωνιώτη πατριώτη μου Όθωνα Μάνεση, 18χρονο καμρωτάκι που χάθηκε μαζί με το γκαζάδικο του Νιάρχου το «Παγκόσμιο Δόξα» το 1970 όταν κόπηκε στη μέση και πηρέ φωτιά (φρακάρισε η πόρτα της καμπίνας του με την έκρηξη).

ΑΦΙΕΡΩΣΗ Νο3 1968

Αφιερώνω στον Οθωνιώτη ναυτικό πατριώτη μου Δημήτρη Κατέχη, μηχανικό πρακτικό όταν το πλοίο του έπεσε μέσα σε κυκλώνα και το κατάπιαν τα άγρια κύματα του Ατλαντικού Ωκεανού και δεν γλύτωσε κανείς.

Νο4 ARGENTINA BUENO AIRES 1971

Αφιερώνω στον Οθωνιώτη πατριώτη μου ναυτικό (λοστρούμο) Γιώργο Κατέχη, όταν στο τελευταίο μάρκο-ταξίδι έσπασε ο κάβος από το ρυμολκό και τον έκοψε στην μέση, εκεί στην πλώρη όπου έδινε οδηγίες στους ναύτες της κουβέρτας να φύγουν μακριά από τον κάβο.

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Πριν πολλά χρόνια τα πληρώματα των πλοίων ήταν στο μεγαλύτερο ποσοστό με Έλληνες. Όλοι εκεί κάτω στα μηχανοστάσια ήταν μια μικρή δυνατή οικογένεια, ένα καλό παρεάκι ή Πλων που έτρωγαν και έλιωναν ακόμη και τα σίδερα και αυτό ήταν μεγάλο προτέρημα στη δουλειά τους. Σήμερα δυστυχώς όπως όλοι γνωρίζουμε στα πλοία είναι μόνο Αξιωματικοί Έλληνες, και το υπόλοιπο πλήρωμα Φιλιππινέζοι ή Ουκρανοί κ.λπ. Αυτό από μόνο του είναι ένα μεγάλο πρόβλημα, άλλο να ακούσει την Ελληνική γλώσσα την μητρική σου με τα πειράγματα, τα καλαμπούρια, τα μιμνείκια, τα γκομενλίκια και άλλο να κοιτάς άγνωστα πρόσωπα μιας άλλης κουλτούρας φιλοσο-

φίας και νοοτροπίας χωρίς κανένα ίχνος συναισθημάτων!

ΞΕΜΠΑΡΚΟΣ - ΑΠΟΜΑΧΟΣ - ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ Η ΑΛΛΑΓΗ ΣΕΛΙΔΑΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ, ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΟΥ -ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΟΥ, ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΟΥ

Κάποια χρονική στιγμή είπες τέλος τα πλοία, η θάλασσα, τα ταξίδια, τα μηχανοστάσια, οι βάρδιες, η κούραση, τα ξενύχτια, οι υπερωρίες, Φθάνει πια, τα παρατάω, κουράστηκα, ας γυρίσω στην στεριά, στην οικογένειά μου, στα παιδιά, στη γυναίκα μου.

Είσαι ένα μήνα ξεμπαρκαρισμένος, εκεί να βο-λοδέρνεις μέσα στο σπίτι, και να μην έχεις να κάνεις απολύτως τίποτα. Και από την άλλη έχεις τις φωνές της γυναίκας να σου λέει: «Μην πατάς εδώ, σφουγγάρισα. βγες έξω στο μπαλκόνι μέχρι να στεγνώσουν, σεβάσου την κούραση που ρίχνω εδώ στο σπίτι, μην κοιτάς εσύ που δεν κάνεις τίποτα όλη μέρα...» και κάποιο σφίξιμο σε πιάνει στο στήθος με όλα αυτά που ακούς.

Με λίγα λόγια η ίδια η γυναίκα σου σε χαρακτηρίζει τεμπέλη, που δεν δουλέψες ποτέ στη ζωή σου όπως εκείνη... και ας έλειπες 20 χρόνια ταξιδεύοντας.

Κάποια άλλη στιγμή εκεί που κάθεσαι να πιες τον πρωινό καφέ σου στο σαλόνι ακούς φωνές ταρμαχτές, δυνατές.

Είναι η γυναίκα σου που άνοιξε το ντουλάπι να πάρει ένα απορροπαντικό κάτω από τον νεροχύτη και είδε κάποιες μικρές σταγονίτσες να στάζουν κάτω και σου έβαλε τις φωνές.

«Γιώργη, κοίτα εδώ κάτω, έχουμε πλημμυρίσει από το νερό που τρέχει. Κάνε κάτι, τρέξε γρήγορα» και το νερό ήταν 5 σταγόνες. Εσένα με τη φράση "έχουμε πλημμυρίσει από το

νερό" σου έρχεται αυτομάτως στην μνήμη σου πριν χρόνια στο μηχανοστάσιο που είχε σπάσει μια φλάντζα της εισαγωγής ψύξης στην κύρια μηχανή και η πίεση του νερού έφθανε 3 μέτρα ψηλά. Έτρεξες γρήγορα, έφερες μια στρωματοθήκη από το κρεβάτι σου και την πέρασες γύρω-γύρω από την φλάντζα που έκανε να περιορίσεις το νερό (το μυαλό του μηχανικού μίλησε, πάλι η πατένια έπιασε) και έτσι κατάφερες να περιορίσεις την διαρροή μέχρι να πιάσετε λιμάνι.

«Εντάξει γυναίκα, κάποια στιγμή θα σταματήσω το πλημμύρισμα κάτω από το νεροχύτη σου, γιατί έχεις δίκιο μπορεί να κινδυνεύουμε να βουλιάξουμε... στην στεριά. Εγώ πάντως έχω το σωσίβιό μου να γλυτώσω» της είπες με χιούμορ και γέλασες μόνος σου...

«Σταματά επιτέλους να αδιαφορείς» σου απαντά η γυναίκα σου, απορώ πώς σε πήρανε για μηχανικό Α' στα πλοία αφού δεν ξέρεις να κάνεις τίποτα» σου λέει η γυναίκα σου.

Άλλη μια ρουφηξιά από τον καφέ σου τον στεριανό και αδιαφορείς γιατί ξέρεις ότι ως μηχανικός με κρίση λογική και αξιολόγηση της κάθε βλάβης προβλήματος αυτά που σου λέει η γυναίκα σου είναι για γέλια αλλά και για κλάματα. Η νέα σου αλλαγή στη ζωή είναι μεγάλο πρόβλημα, θέμα, είναι μια δοκιμασία για όλη την οικογένεια μέχρι να συμβιώσουν όλοι μαζί στην νέα κατάσταση μαζί με τον πατέρα μηχανικό στο σπίτι.

Ο χρόνος θα δείξει αν θα τα καταφέρουν όλοι να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα, χρειάζεται υπομονή, λογική και πολλές υποχωρήσεις που συνήθως γίνονται πάντα από τον πλευρά του άντρα μηχανικού, συζύγου, πατέρα γιατί αυτός θα είναι ο σάκος του μποξ που όλοι θα ξεσπούν επάνω του χωρίς λόγο και αίτια τις περισσότερες φορές.

Αγαπητοί συνάδελφοι μηχανικοί, να ξέρετε και να το έχετε βαθιά μέσα στο μυαλό σας ότι ο Μηχανικός είναι τίτλος τιμής και να είσαστε υπερήφανοι για αυτό.

Αλέξανδρος Κασίμη

Αντιπλοίαρχος Μηχανικός Πολεμικού Ναυτικού
ε.α
ΝΗΣΟΣ ΘΩΝΟΙ
21 Μαρτίου 2022
ΤΕΛΟΣ

Ετήσια γενική συνέλευση του συλλόγου ναυτικών Κεφαλονιάς «Νίκος Καββαδίας»

Του γραμματέα του συλλόγου Σπ. Τζίκη

(Συνέχεια από σελίδα 1)

Κ. υποψήφιοι βουλευτές! Το ΝΑΤ ήταν νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου υπό την εποπτεία του κράτους. Το 1983, επί της τότε κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και του «αλυσόμενου» υπουργού Ναυτιλίας κ. Γιώτα, έγινε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Τρία χρόνια μετά το ΝΑΤ βγήκε «διακονία» και δανείστηκε από το ΙΚΑ για να πληρώσει τις συντάξεις των απομάχων του! Όσον αφορά τον Οίκο Ναύτου, όλοι γνωρίζουμε πού και πώς κατάντησε. Και ιδιαίτερα το κτίριο που στέγαζε παλαιότερα αυτή την υπηρεσία στο Αργοστόλι. Πρέπει να γνωρίζετε ότι το κτίριο αυτό έχει δωριστεί από την οικογένεια Βεργωπή με τον όρο (ρίτρα) ότι αν δεν χρησιμοποιείται για το σκοπό που δωρίστηκε, αυτό θα επανέλθει στους πρώην ιδιοκτήτες του. Δεν πρέπει να γίνει κάτι, κύριοι υποψήφιοι, για να μη χαθεί κι αυτό το περιουσιακό στοιχείο του ΝΑΤ.

Θα πω και δυο λόγια για το «κεφαλονίτικο γιοφύρι της Άρτας» το Ναυτικό Μουσείο στα Φάρσα, που ξεκίνησε με πρωτοβουλία του πρώην προέδρου του Συλλόγου μας καπετάν Άγγελου Μπενετάτου. Δεν είναι καιρός για κ. υποψήφιοι, να σταματήσουν τα ψέματα, να μην μας λένε άλλα ψέματα και να τελειώσει αυτό το ατελείωτο κτίριο. Τα χρήματα που είχαν δοθεί για την περάτωση του, χάθηκαν. Η δεύτερη μελέτη (έχουν ήδη περάσει αρκετά χρόνια από την έναρξη του τωρινού γιαιού και χρειάζεται ανανέωση μελέτης) που έχουν υποσχεθεί κυβερνώντες έχει κωλύσει. Μας είπατε κ. Φαραντούρη, ότι είναι στις προτεραιότητές σας. Να δω όμως! Αυτό μας είχε υποσχεθεί και ο νυν βουλευτής και ο δήμαρχος Αργοστολίου. Δεν θέλω να πιστέψω ότι είναι και αυτή σας η προτεραιότητα μία προεκλογική προπαγάνδα.

Και όσον αφορά τον σεβασμό των κυβερνήσεων προς τους ναυτικούς (έτσι για την ιστορία!): Ο τότε «αείμνηστος» Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας του ΠΑΣΟΚ κ. Κασιφάρας το 1986, σε ομιλία του στο αμφιθέατρο του ΚΕ-ΣΕΝ, μας αποκάλυψε πολίτες δεύτερης κατηγορίας! Κατάφεραν οι λιμενικοί να τον απομακρύνουν με ελικόπτερο από την ταράτσα του κτιρίου.

Όσον αφορά τον Σύλλογο μας. Ο Σύλλογος Ναυτικών Κεφαλονιάς «Νίκος Καββαδίας» ιδρύθηκε το 1999 σαν σωματείο, που μεταξύ των πρωτοπόρων της ιδρύσής του ήταν και οι αδελφοί Μαρκέτου και οι οποίοι ακόμα συμμετέχουν ενεργά στη σύνταξη της εφημερίδας «Θάλασσα». Λίγα χρόνια αργότερα με πρωτοβουλία της ΠΙΝΟ (Πανελληνίας Ναυτικής Ομοσπονδίας) και με σχετική υπουργική απόφαση το Σωματείο έγινε Σύλλογος. Είχε φτάσει βλέπετε το Σωματείο τότε να απαριθμεί πάνω από 500 μέλη και υπήρχε κάποιος φόβος για παραμερισμό της ΠΙΝΟ. Από την αρχή της ιδρύσής του εκδίκει την ανωτέρω εφημερίδα, καταρχήν σε διημερινή βάση και που δυστυχώς τώρα εκδίδεται ανά τρίμηνο. Είναι μία εφημερίδα που έχει πανελλήνια απήχηση και δεν φοβάται να αναφέρει αλήθειες. Παρότι αρκετοί συνάδελφοι την έχουν σαμποτάρει (γιατί δεν έχει χρωματιστεί πολιτικά κατά πρό- τιμηση ή ότι τάχα είναι χρωματισμένη αντί-θετα με το δικό τους πιστεύω) εξακολουθεί να υπάρχει. Και παραμένει ακρωμάτιστη. Σε περίοδο που, μετά την έναρξη των περικοπιών των δημοσίων υπαλλήλων, δεν υπήρχε για- τρός στον Οίκο Ναύτου, κατάφερε με τις αλληπαλλήλες διαμαρτυρίες της, να επανδρωθεί ξανά το κτίριο με γιατρό και βιοθω υπάλ-

λληλο, για λίγο όμως χρονικό διάστημα, δυστυχώς. Ενημερώνει για τα τελευταία συμβάντα που ενδιαφέρουν τον κλάδο μας και όχι μόνον. Σαν Σύλλογος συμμετέχει σε πολλές πολιτιστικές εκδηλώσεις και όχι μόνον. Έχει, διά ιδίων εξόδων, περιφράξει την προτομή του ναυτικού ποιητή Νίκου Καββαδία. Με μεγάλο κόπο και σε πείσμα της ανεκδιήγητης γραφειοκρατίας, με τη χορηγία των γνωστών χορηγών που έχουμε πολλές φορές αναφέρει, ανέγειρε στο «μπαστούνι» του λιμανιού Αργοστολίου την αναμνηστική πλάκα με τα ονόματα των 108 Κεφαλονιτών Ναυτικών που πνίγηκαν μετά από βομβαρδισμό ή και θα- νατώθηκαν εν ψυχρώ μετά από κάθε βομβαρδισμό ή και εκτελέστηκαν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης των Ναζί κατά την περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Διά ιδίων εξόδων είχε συμβάλει στον εξωραϊσμό του κτιρίου του Οίκου Ναύτου. Έχει προβεί στην έκδοση τριών βιβλίων ναυτικού περιεχομένου και προ- τίθεται να εκδώσει και τέταρτο με θέμα τη ναυτοσύνη, που έχει αρχίσει να χάνεται και που λόγω όμως οικονομικής δυσχέρειας βρίσκει ακόμα στο στάδιο της εξεύρεσης χορηγού (χορηγών).

Κατά πως πάει αν δεν ενεργοποιηθούν τα μέλη του ο Σύλλογος θα εκλείψει. Πνέει όπως λέμε τα λίσιαθνα. Και η ενεργοποίηση γίνεται μονάχα αν τα μέλη του συλλόγου θα καταλάβουν ότι με το να πληρώνουν μόνο την ετήσια συνδρομή τους, δεν είναι αρκετό. Σκεφτείτε τι ανταποκρίση θα υπήρχε, αν αντί των ολίγων που μαζεψήκαμε σήμερα να είμαστε τουλάχιστον οι περίπου 180 που είμαστε ταμειακά εντάξει. Τα μέλη του συλλόγου, που είναι γραμμένα από την έναρξη του ξεπερνούν τον αριθμό 650. Βέβαια αρκετοί έχουν φύγει για το τελευταίο μπάγκο τους. Ας είναι αναπαυμένοι! Εκείνο όμως που φοβίζει πάρα πολύ είναι η άρνηση των νέων, που ακολουθούν το Ναυτικό επάγγελμα, να εγγραφούν στον Σύλλογο. Ξέρω προσωπικά αρκετούς που οι πατεράδες τους είναι γραμμένοι στο σύλλογο (πολλοί εκ των οποίων δραστηριοποιούνται) και οι ίδιοι δεν σκέφτονται καν να εγγραφουν. Το σύστημα και οι κυβερνώστες έχουν καλλιεργήσει πολύ καλά το έδαφος ώστε οι νέοι να αδιαφορούν. Πρέπει να γνωρίζουν όμως ότι «αν το παιδί δεν κλάψει η μάνα του δεν το ταϊ- ζει».

Νέοι δραστηριοποιηθείτε!

Δεν φτάνουν όσα έχουμε ζήσει την τελευταία 15ετία της κρίσης:

Δεν πρέπει να πούμε «φτάνει μέχρι εδώ»:

Με το ρυθμό που προχωρούμε θα πάρει σύνταξη:

Θα επαναπαυτείτε στο επίδομα γηραιών; Και αν αυτό θα υπάρχει!

Μην ξεγελιάστε! Και μην αδιαφορείτε!

Γραφτείτε μέλος του συλλόγου και μαζί να αγωνιστούμε για όσα μπορούμε.

Τα νιάτα φεύγουν γρήγορα. Κι οι μισθοί που υπάρχουν και με τη μείωση που σχεδιάζουν να επιφέρουν σ' αυτούς, δεν επιτρέπουν την εξοικονόμηση και αποθήκευση τόσων χρημάτων ούτως ώστε να περάσετε καλά γεράματα. Που δυστυχώς δεν έρχονται μόνο τους! Φέρνουν μαζί τους και άλλα κακά, και δεν θα ανταποκρίνεται σ' αυτά, για αντιμετώπιση, το ασφαλιστικό ταμείο του σημερινού ξεπεσμένου ΕΟΠΥΥ. Να αγωνιστούμε μαζί να επαναφέρουμε το παλιό ΝΑΤ και τον Οίκο Ναύτου και να επαγγελματίσουμε για τη λειτουργία τους. Πήραμε το μάθημά μας!

Ευχарιστώ που με ακούσατε.

Γενική συνέλευση

Ομιλία του προέδρου καπετάν Τάσου Παγουλάτου

(Συνέχεια από σελίδα 1)

Ήταν εύρωστο ταμείο. Ο ελληνικός εμπορικός στόλος μεγάλωνε και οι Ναυτικοί αυξανόντουσαν, λεφτά υπήρχαν. Και τότε άρχισε το πάρτι των επενδύσεων σε ακίνητα, σε οικοπέδα με εντελώς αδιαφανείς όρους και υπερόργκα τιμήματα. Οι επενδύσεις δεν απέδωσαν ποτέ ή χάθηκαν στην πορεία του χρόνου. Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες απούσες ή συμμετέχουσες στο όργιο της διασπάθισης των οικονομικών του ταμείου. Φτάσαμε στο 1967-68 στην Ελλάδα έχει επικρατήσει η «επανάσταση» και πάροτι η δραχμή ήταν θωρακισμένη λόγω Μακαρέζου, η στερλίνα άρχισε να κλονίζεται (όχι βέβαια λόγω ελληνικής κατάστασης) και από 80 δρχ. που ήταν διαχρονικά, έφτασε στις 68 δραχμές και τότε διατιπώθηκε για πρώτη φορά το αίτημα της δραχμοποίησης των μισθών. (Μέχρι τότε πληρωνόμασταν σε λίρες και κάποιες εταιρείες πλήρωναν σε δολάρια). Φυσικά το αίτημα τότε δεν εισακώστηκε και το 1971 η τότε κυβέρνηση επέβαλε τιμή ασφαλείας στις 71 δρχ. Αν έπεφτε πιο κάτω τη διαφορά την πληρώνει η εταιρεία, αν ήταν πιο πάνω, τότε την κερδίζαμε.

Πέρασαν τα χρόνια, αποκαταστάθηκε η Δημοκρατία και από το καλοκαίρι του 1974 μας κυβερνά ο Κωνσταντίνος Καραμανλής (ο επονομαζόμενος Εθνάρχης). Εμείς συνεχίζαμε να πληρωνόμαστε σε στερλίνες και μάλιστα το 1976 τιμήθηκε η ΠΙΝΟ με χρυσή πλάκα, διότι την προηγούμενη χρονιά οι ναυτικοί είχαν φέρε στην πατρίδα 2,5 δισεκατομμύρια σε σκληρό συνάλλαγμα και ο Εθνάρχης έκρινε ότι μας άξιζε επιβράβευση. Τον Φλεβάρη του 1977 σαν κεραυνός εν αιθρία η κυβέρνηση του Εθνάρχου έκρινε ότι πρέπει να υλοποιηθεί το παλιό αίτημα των ναυτικών περί δραχμοποίησης των μισθών. Η λίρα έφτασε σταδιακά στα ύψη, ενώ εμείς πληρωνόμασταν με 71 δραχμές. Φανταστείτε τις απόψεις για την Ελληνική οικονομία, αλλά και για τα δικά μας εισοδήματα και το ταμείο μας. Φυσικά και τα κέρδη των πλοιοκτητών ήταν υπέρογκα διότι τα μνημιακά μεσοσταθμικά τους κόστιζαν έξι-εφτά φορές πιο φθηνά. Τότε ακούσαμε πολλά περί δωροδοκίας των συνδικαλιστικών μας ηγεσιών, για πολιτικοκοίτες του Πασαλιμάνι και άλλα τέτοια όμορφα. Εμένα όμως με άφησε άφωνο ο κρατικός παρεμβατισμός, ο οποίος σίγουρα ήξερε με τα στέρια από το Χάρβαρντ και άλλα τέτοια ευαγή ιδρύματα ότι η Βρετανική οικονομία αναπτυσσόταν αλματωδώς λόγω πετρελαίων στη Βόρεια θάλασσα και άλλων παραγόντων και η στερλίνα θα έκανε ράλι, χωρίς να αποζημίωση της δραχμής. Και φυσικά βγαίνει αβίαστο το συμπέρασμα ότι οικονομολόγοι της Χούντας ήταν πιο έξυμνοι, πιο τίμιοι, λιγότερο οσηφοκίμπετες απέναντι στους πλοιοκτίτες. Έφυγε ο Εθνάρχης και τον διαδέχεται ο λαοπρόβλητος αστήρ του σοσιαλισμού του τρίτου δρόμου, Δραχμοποιεί τα συναλλαγματικά αποθεματικά του ΝΑΤ, ρίχνει με στο ταμείο όλους τους σφουγγαράδες του Αιγαίου και όσους είχαν πέντε χρόνια υπηρεσία πριν από το 1950 για συνταξιοδότηση καθώς και κάποιους μετανάστες πολιτικούς εξόριστους. Δίκως να υπολογίσει το συνταξιοδοτικό ισότιμο και να ενισχύσει το ταμείο. Έτσι μας πήρε η κάτω βόλτα. Το 2006 ο ανιψιός υπογράφει την διεθνή σύμβαση STCW (πρότυπα εκπαίδευσης, έκδοσης πιστοποιητικών και τήρη-

σης φυλακών των ναυτικών) και οι Έλληνες ναυτικοί, αιμοδοτές του ταμείου, μειώθηκαν δραματικά. Με διορισμένες διοικήσεις από άρχοντες του Λιμενικού και κομματικούς εγκάθετους τα αποθεματικά του ταμείου εξαφανίστηκαν. Το ΝΑΤ είχε να δημοσιεύσει ισολογισμούς επί 18 χρόνια, πριν από την οικονομική κρίση, ποιος αβαντάριζε αυτήν την κακοδιαχείριση; Ποιος έκανε τα στραβά μάτια αν δεν υποδείκνυε ή επέβαλε τέτοια σιγή; Φυσικά κι εμείς δεν είμαστε άμοιροι ευθυνών, τότε ήμασταν νέοι και ψάναμε την τιμή τους short time, όπως κάποιος συνάδελφος μου είχε πει, αντί να σηκώσουμε το ανόστημά μας και να υπερασπιστούμε την περιουσία μας. Το συμπέρασμα όμως είναι ένα.

Η ελληνική Πολιτεία μονίμως απέναντι ή απούσα, ποτέ δεν προστατεύσει, ποτέ δεν υπέδειξε, ποτέ δεν καθοδήγησε, δεν σεβάστηκε τίποτε, μόνο παρενέβαινε όπως χρειαζόταν για το συμφέρον της πλοιοκτησίας.

Φέρθηκε στο ταμείο μας σαν τον πιο ανελέητο ληστή, από πνεύμονας συναλλάγματος που ήταν το ταμείο μας το χρησιμοποιήσαμε σαν αναπνευστική συσκευή, όπως έκρινε, πάντα έπαιρνε και ποτέ δεν επέστρεψε. Μοιραίως φτάσαμε στο σήμερα, τα δικά τους λάθη και παραλείψεις αναγκάστηκαν να τα πληρώσει ο ελληνικός λαός και περισσότερο εμείς. Μας πετούν ονόματα «νόμος Κατρούγκαλου», «νόμος Βρούτση» και άλλα για να πετάξει τις διαχρονικές ευθύνες της η ελληνική Πολιτεία. Κανείς δεν αναφέρεται στις γενεσιουργές αιτίες των προβλημάτων, τα τελευταία 70 χρόνια, κανείς δεν μιλάει για τις ευθύνες όλων των μεταπολεμικών κυβερνήσεων. Νομίζω πως έχουμε ρηκή μνήμη; Ε, όχι κύριοι, δεν ξεχνάμε, δεν θέλουμε να ξεχάσουμε. Και στους υπεύθυνους για τις τραγωδίες αυτής της μικρής, βραχύδους απόληξης της Χερσονήσου του Αίμου, το αιώνιο ανάθεμα στα κεφάλια τους απ' όλο τον ελληνικό λαό. Εμείς δεν γίναμε αιμοδοτές των δικηγόρων γραφείων για διεκδίκηση αναδρομικών. «Ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος», παρά τις υποσχέσεις τους για άμεση εκδίκηση και δικαίωση. Πιστέψαμε στις υποδείξεις, παραινήσεις των υπουργών του επιτελικού Κράτους, «μην προσφύγετε κι αν υπάρχει χώρος θα δοθούν σε όλους». Τώρα τελευταία ακούσαμε ότι μόνο όσοι προσέφυγαν θα πάρουν. Ποιους κοροϊδεύουν. Τα «τριάντα χρόνια» που να βρεθούν στους ναυτικούς, όταν ο νόμος λέει 25 μήνημοι και λέει 25 γιατί άλλο να δουλεύει στη στεριά και άλλο να κοιμάσαι με τα δύο μάτια ανοικτά σε κάποιον καράβι στη μέση του ωκεανού, με φουρτούνες, με πειρατές, με πολέμους, με ζημιές, με αρρώστιες και ό,τι άλλο δεν βάζει ο νους του κάθε καρεκλοκένταυρου κρατικού λειτουργού.

Όσοι λοιπόν μας ακούσετε και μας φέρε η μοίρα να κυβερνήσετε αυτό τον τρόπο στις επόμενες εκλογές, ας έχετε στο μυαλό σας ότι θα κριθείτε από τις πράξεις σας και τις θέσεις που λάβατε απέναντι στα προβλήματα της κοινωνίας και όχι από τις υποσχέσεις σας. Δεν θέλουμε υποσχέσεις, ούτε να υπερθεματίσετε ποιος θα δώσει περισσότερο. Είμαστε αξιοπρεπείς, ευγενικοί και σεβόμεστε τους θεομύθοι, αλλά μη μας φέρνετε τώρα όρια μας, όποιος δεν μπορεί να κάνει άλλο ανάποδα, είναι υποχρεωμένος να κάνει πρόσω πάση δυνάμει. Με ό,τι αυτό μπορεί να σημαίνει.

Για γέλια και για κλάματα

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΛΑΣΗ

(από τον ιστότοπο newsbomb)

Πεθαίνει ένας Έλληνας και φτάνει στη ρεσεψιόν της Κόλασης. Ο αρμόδιος υπάλληλος τον ενημερώνει πως σαν υπήκοος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δικαιούται να διαλέξει σε τίνος ευρωπαϊκού κράτους την Κόλαση θέλει να πάει. Αναλογιζόμενος την προχειρότητα και την ανοργανωσιά που αντιμετώπιζε στην Ελλάδα εν ζωή, σκέφτηκε να δοκιμάσει τις άλλες ευρωπαϊκές Κολάσεις, ξεκινώντας από τη γερμανική, όπου λογικά θα ήταν η πιο τακτοποιημένη.

Χτυπάει το κουδούνι του σχετικού κτιρίου θαυμάζοντας συγχρόνως τα μαύρα καλογουλισμένα μάρμαρα της πρόσδεσης, τη φρεσκοβραμμένη μαύρη σιδερένια πόρτα της εισόδου και τα τεράστια φωτεινά γράμματα στην κορυφή της πύλης: ΚΟΛΑΣΗ. Ο άψογα ντυμένος υπάλληλος που παρουσιάστηκε και άκουσε το αίτημά του, του απαντάει: «Μακριά από δω άνθρωπέ μου, δεν μπορείς να φανταστείς τι τραβάνε. Όλη μέρα μας δέρονται με κάτι τεράστια ηλεκτρικά μαστίνια και τη νύχτα μας βάζουν μέσα σε μεγάλα βαρέλια γεμάτα σκ...ά. Όπου φύγει-φύγει ο συμπατριώτης. Πάει στη γαλλική, στην ιταλική, σε όλες η ίδια στερεότυπη απάντηση. Απελπισμένος καταλήγει στην ελληνική. Καθώς πλησίαζε παρατηρούσε την πρόσδεση, άβαρη, με πεσμένες σουβάδες, με τη σιδερένια πόρτα κατασκουριασμένη, με καμένα λαμπάκια της επιγραφής, το Κ και το Λ (Ο.ΑΣΗ). Άκουσε όμως και παράξενους θορύβους, σαν μουσική, από το εσωτερικό. Κι όταν άνοιξε την πόρτα ο υπάλληλος, τύφλα στο μεθύσι, κρατώντας μία μισοάδεια μπουκάλια είδε το περιβάλλον, καπνούς, τραπεζία πάνω στα οποία χόρευαν γυναικείες, μπουζούκια, που παρατρεί. Τι γίνεται εδώ μέσα, ρε φίλε; Άστα, του απαντά ο θурρωρός. Όλη μέρα μας δέρονται και τα λοιπά. Ρε, με δουλεύεις, του λέει ο πεθαμένος, εδώ γίνεται της κακομοίρας. Έεε να μωρέ, ξέρεις τώρα πώς είναι εδώ στην Ελλάδα. Τι μείρα δεν έχουμε αρκετά σκ...ά, την άλλη χαλάνε τα μαστίνια.

Παρακλήσεις

«Κάθε Τετάρτη και ώρα 8 μ.μ. θα τελείται σε ναό του Αργοστολίου ιερά παράκληση για τους μαθητές και μαθήτριες που μετέχουν στις προαγωγικές και πανελληνικές εξετάσεις. Και μετά το πέρας της παράκλησης θα τελείται και το ιερό μυστήριο της εξομολόγησας υπό συγκεκριμένου αρχιμανδριτικού μας πληροφροφύρου τα τοπικά Μ.Μ.Ε. Για να πετύχουν στις εξετάσεις, προφανώς. Πρωτότυπη ενέργεια σίγουρα. Αν όμως η εκκλησία θεωρεί πως έτσι βοηθούνται οι μαθητές, η ανακρίνωσιν δεν θα έπρεπε να βγει από τη Μητρόπολη; Κι αν όντως η παράκληση βοηθήσει τους μαθητές, κάτι που λογικά θα φανεί από το ποσοστό επιτυχόντων, δεν θα διεκδικήσουν την επιτυχία και τα φροντιστήρια; Κι αν οι μαθητές πειστούν πως η επιτυχία τους οφείλεται στις ιερές παρακλήσεις, μήπως θα παραμελήσουν το διάβασμα με τη σκέψη, γιατί να κουραζόμαστε, αφού μπορούμε να πετύχουμε με άλλους τρόπους; Και τέλος η «εξομολόγησις» νέων παιδιών, κατά τεκμήριο αθώων υπάρξεων, σε τι θα βοηθήσει στην προσπάθειά τους να πετύχουν στις εξετάσεις τους; Κανονικά τα παιδιά θα έπρεπε να εξομολογούν, να ανακρίνουν εμάς τους μεγάλους για τον κόσμο που τους παραδίδουμε και αυτά να αποφασίσουν αν και ποιοι δικαιούνται τη συγγνώμη, τη συγχώρεσή τους.

Νέο Δ.Σ. στην ΠΕΣΠΕΝ, μετά τις εκλογές της 29ης Μαρτίου

Συχαρητήρια και ευχές κι από μας, κάπως θερμότερες στο «δικό μας» Μαρίνο Σπυράτο (αναπληρωματικός βέβαια στο νέο Δ.Σ., μα δεν πειράζει, νέος -τρόπος του λέγειν- είναι ακόμη)...

Ίσως όλες τις σελίδες του περιοδικού της Ένωσης «ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΣ ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ» διακαιολογημένα να τις καταλαμβάνουν τα των αρχαιρεσιών, το οποιοσδήποτε όμως αναπληρώνει την έλλειψη άλλων θεμάτων. Σ' αυτό, το οποιοσδήποτε, ο γνωστός συγγραφέας και δοκιμογράφος Νίκος Δήμου (γύρω στα 64 τα βιβλία του, που πούλησαν πάνω από 500.000 αντίτυπα) αναφέρεται στο πρόβλημα εμπάτριο από τον «Άμλετ» που παίζουν οι αναρίθμητες «μπάντες» της Κέρκυρας το Μεγάλο Σάββατο και τα συναίσθημα που γεννούν.

Το άρθρο του Νίκου Δήμου με τίτλο: «Ο Άμλετος στη Σπιανάδα» είναι ένας ύμνος για την Κέρκυρα και τα νησιά του Ιονίου, υπερ-

βολικός ίσως σε κάποια σημεία. Αποστοματική απάντηση πάντως στη συστηματική, κυρίως στο παρελθόν, αγνόηση του Ιονίου -πλην Κέρκυρας- τόσο από το λεγόμενο «κράτος των Αθηνών» όσο και από τα Μ.Μ.Ε. του.

«...Δεκατρείς φορές έχω ακούσει τον Άμλετο -όπως τον αποκαλούν οι Κερκυραίοι- στη Σπιανάδα και κάθε φορά νομίζω πως η καρδιά μου θα σταματήσει (και ίσως εύχομαι να σταματήσει έτσι). Αψηφώ την εορταστική ταλαιπωρία, την τουριστική πολυκοσμία, τη βαρβαρότητα των ορεσιβίων (δίπλα στους Επανήσιους, όλοι εμείς είμαστε αρκούδες...»). Και καταλήγει: «Α, Κέρκυρα-Κέρκυρα που δεν γνώρισε την τσιρανιά του Τούρκου και την κακομοιρία του πεύκου (το δέντρο-ραγιάς, άμορφο και άσκημο). Που μαζί με τα αδέρφια σου νησιά, σώζετε το όνομα της ποίησης και της μουσικής στην Ελλάδα...».

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΙΟΝΙΟΥ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ 18/05/2023

Με την ιδιότητα του Προέδρου του συλλόγου «Φίλοι Ναυτικού Μουσείου Ιονίου» αλλά και με την ιδιότητα του συνταξιούχου Πλοιάρχου του Ε.Ν. ευτυχίσασα μετά από συνεχείς αγώνες και προσπάθειες την παραμονή της διεθνούς ημέρας των Μουσείων να παραλάβουμε από τον Βουλευτή του νομού μας Παναγή Καππάτο την εγκριτική απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής Μανώλη Κουτουλάκη της χρηματοδότησης της αρχιτεκτονικής μελέτης και της μουσειολογικής μελέτης του Ναυτικού Μουσείου Ιονίου. Ένα μουσείο για το οποίο αγωνίστκα και καθοριστική συμβολή στην προσπάθεια αυτή για την αρχική δημοπράτηση και εκτέλεση του έργου, που δυστυχώς έμεινε ημιτελής, είχαν ο Αλέκος Καλαφάτης ως Βουλευτής και Υφυπουργός τότε, ο Μάκης Μεταξάς ως πρώην Νομάρχης και οι πρώην Δήμαρχοι Αργοστολίου Γεράσιμος Φόρτες και Γιώργος Τσιλιμιδός.

Από τη θέση αυτή θέλω να ευχαριστήσω θερμά τον γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής Μανώλη Κουτουλάκη για την υλοποίηση της δέσμευσής του, καθώς επίσης και τον Βουλευτή του νομού μας Παναγή Καππάτο για την καθοριστική του συμβολή προκειμένου να εγκριθεί η συγκεκριμένη πίστωση.

Το φιλόδοξο όραμα της μεγάλης ναυτικής οικογένειας των Κεφαλλίνων και Ιθακισίων για την δρομολόγηση της αποπεράτωσης του Ναυτικού Μουσείου Ιονίου επιτέλους σήμερα έγινε πράξη.

Ο Δήμαρχος Αργοστολίου Θεόφιλος Μιχαλάτος και οι τεχνικές του Υπηρεσίες που στάθηκαν αρωγοί μας όπως και οι συγχωριανοί μου των Φάρσων, ενός τόπου συνδεδεμένου με την ναυτοσύνη και την θάλασσα από σήμερα μπορούν να στενάζουν το μέλλον του τόπου μας από μια άλλη αφετηρία διασυνδεδεμένο για πάντα με μια υποδομή που θα καταστήσουν τα Φάρσα, τον Δήμο Αργοστολίου και το νησί της Κεφαλληνίας όχι μόνο έναν διακριτό τουριστικό προορισμό αλλά και έναν τόπο που θα φιλοξενεί στην αγκαλιά του την κιβωτό της ναυτοσύνης των Κεφαλλίνων και όλων των Επτανήσιων.

Εύχομαι και με ελπίζω σύντομα στη δημοπράτηση του έργου. Το μεγάλο βήμα έγινε. Μαζί θα πορευτούμε μέχρι την ημέρα που θα το παραδώσουμε στη δική μας μεγάλη ναυτική οικογένεια των Κεφαλλίνων και Ιθακισίων απανταχού της γης.

Με την ευκαιρία του σημερινού εορτασμού της διεθνούς ημέρας των Μουσείων και εκφράζοντας τα συναισθήματα όλων των ναυτικών, των κατοίκων των Φάρσων αλλά και του συλλόγου φίλων του Ναυτικού Μουσείου Ιονίου στέλνουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όσους στάθηκαν δίπλα μας όλα αυτά τα χρόνια, πολίτες αλλά και τους θεσμικούς εκπροσώπους του νησιού μας και της Ελληνικής πολιτείας που δικαίωσαν τις προσδοκίες μας.

Ο Πρόεδρος του συλλόγου
«Φίλοι Ναυτικού Μουσείου Ιονίου»

Άγγελος Μπενεττός
συνταξιούχος Πλοίαρχος Ε.Ν.

Μουσείο Ιονίου

Ευχάριστη εξέλιξη σίγουρα. Σημειώνουμε όμως πως πρόκειται για τη χρηματοδότηση μόνο της μελέτης. Η οποία «κύριος οίδε» πόσο χρόνο θα χρειαστεί για να τελειώσει. Και το σπουδαιότερο, τότε θα «κοπεί» το κονδύλι για την αποπεράτωση του έργου, πόσα χρόνια έχουν περάσει μετά το πέρας της μελέτης, μήπως έως τότε δεν θα ισχύει πλέον και θα απαιτείται καινούργια; Ας μην ξεχνάμε πως στην Ελλάδα ζούμε που το

παιχνίδι της κολοκυθιάς είναι το εθνικό μας σπορ.

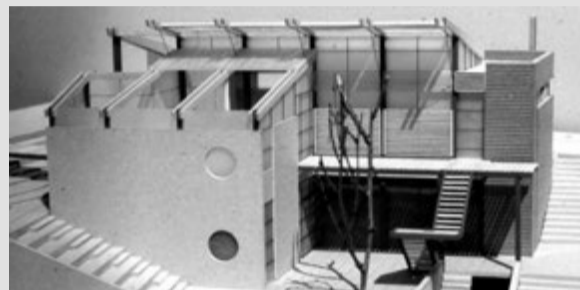
Και, ναι, είναι «μία ευχάριστη μέρα» για τον πολιτισμό μας και για εμάς τους ναυτικούς του νομού, τουλάχιστον να μην υστερούμε από τους υπόλοιπους ναυτοτόπους της χώρας. «Μεγάλη μέρα» όμως δεν είναι για εμάς. Τέτοια θα ήταν αν διαπιστώναμε πως οι διάφορες «κεφαλές» της χώρας αναγνώριζαν τη διαχρονική προσφορά, όχι της Ναυτιλίας γενικά, αλλά των ναυτι-

κών και ανάλογα μας αντιμετώπιζαν, κυρίως με την ουσιαστική αναγνώριση της «βαρύτητας» του επαγγέλματός μας. Εν πάση περιπτώσει, έγινε μία επανεκκίνηση, μία αρχή, που ως γνωστόν είναι το ήμισυ του παντός. Που αφήνει και στον Σύλλογό μας μία γεύση ικανοποίησης, αφού, μέσω του προέδρου καπετάν Τάσου Παγουλάτου, συμμετείχε σε όλες τις προσπάθειες για να επιτευχθεί αυτό το «ήμισυ...».

Μία μεγάλη μέρα για το Ναυτικό Μουσείο Ιονίου και τους ναυτικούς μας

Η σημερινή είναι μία πολύ σημαντική μέρα για τον πολιτισμό των νησιών μας και τους ναυτικούς μας.

Ο γενικός γραμματέας Αιγαίου και νησιωτικής πολιτικής Μανώλης Κουτουλάκης υπέγραψε σήμερα τη χρηματοδότηση της μελέτης για το Ναυτικό Μουσείο Ιονίου στα Φάρσα με 84.320 ευρώ. Στη χρηματοδότηση συμπεριλαμβάνεται η αρχιτεκτονική και η μουσειολογική μελέτη του κτηρίου και δικαιούχος του έργου είναι ο δήμος Αργοστολίου. Νιώθω μεγάλη χαρά που δικαίωεται ο αγώνας συμπολιτών μας με σπουδαία προσφορά στον τόπο. Πρωτίστως του Άγγελου Μπε-

νετάτου και του Συλλόγου Φίλων του Ναυτικού Μουσείου Ιονίου, αλλά και όλων βοήθησαν.

Συγχαρητήρια για την προώθηση στον στόχο και την επιτυχία. Η σημερινή εξέλιξη ανοίγει το δρόμο για την απο-

περάτωση του Μουσείου στα Φάρσα, ενός χωριού συνδεδεμένο με τη ναυτοσύνη και τη θάλασσα. Σε συνδυασμό με το μουσείο Γερασίου Σκλάβου, την αρχαιολογική συλλογή Σάμης και τη χρηματοδότηση του Αρχαιολογι-

κού Μουσείου με 7 εκ. ευρώ, ολοκληρώνεται μία τετραετία με πολύ θετικό αποτύπωμα για τον πολιτισμό μας. Στον ίδιο δρόμο αξίζει να συνεχίσουμε.

Το ενδιαφέρον του ΥΝΑΝΠ αυτή την τετραετία για την Κεφαλονία και την Ιθάκη είναι συνεχές και η προσφορά του γενικού γραμματέα Μανώλη Κουτουλάκη είναι σπουδαία. Έχει συνδέσει το όνομά του με την έννοια της νησιωτικής πολιτικής σε κάθε επίπεδο.

Τον ευχαριστούμε θερμά. Ξέρουμε ότι σύντομα θα είναι πάλι κοντά μας, στην Κεφαλονία και την Ιθάκη!

Παναγής Καππάτος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ «Νίκος Καββαδίας»

(Συνέχεια από σελίδα 2)

Επίσης να επανεξετάσουν τις συντάξεις των κτηρίων. Μόνες τους κρατούσαν την οικογένεια όταν οι ναυτικοί άντρες τους έλειπαν 18 ή και 24 μήνες για να συντελέσουν στην επίτευξη του πιο πάνω αναφερομένου «θαύματος».

9. Ζητούμε και απαιτούμε την αποπεράτωση του Ναυτικού Μουσείου Ιονίου, στα Φάρσα. Δεύτερο γιοφύρι της Άρτας έχει γίνει. Και είναι ντροπή για την Ελλάδα, ενώ υπάρχουν δώδεκα ναυτοτόποι της χώρας με Ναυτικά Μουσεία, ο μεγάλος ναυτοτόπος, η Κεφαλονιά δεν έχει παρά μόνο το γιαπί για ένα ναυτικό μουσείο που αναγέρθηκε πριν περίπου 20 χρόνια και παράμεινε γιατί γιατί τα χρήματα αποπεράτωσης χάθηκαν καθ' οδόν και έκτοτε μας έχουν φλομώσει στα ψέματα.

10. Το κλείσιμο και η εγκατάλειψη του κτηρίου που στέγαζε τον Οίκο Ναύτου στο Αργοστόλι, είναι κλασικό παράδειγμα ανικανότητας του Δημοσίου να κρατήσει ένα περιουσιακό στοιχείο, αδυνατώντας να βρει έναν υπάλληλο για την επαναλειτουργία του και κάποιο κονδύλι για την ανακαίνισή του, παρότι πρώην συνάδελφος, που είναι στον χώρο των γραμμάτων και της τέχνης διασημότητα, διαθέτει (όπως γνωρίζουν οι αρμόδιοι) έως 40.000 ευρώ για τον υπερπληρωμένο χώρο των κτηρίων, υπό τον όρο να διατεθεί ένας χώρος, από τους ιδιαίτερα άνετους που διαθέτει το κτήριο, για να φιλοξενηθούν οι πλούσιες συλλογές των βιβλίων του και των έργων τέχνης που έχει. Απαιτούμε να επαναλειτουργήσει ως «Οίκος Ναύτου» και να διατεθεί ως περιγράφεται ανωτέρω. Αν δεν γίνει αυτό οι δωρητές του

κτηρίου (οικογένεια και κληρονόμοι Βεργωπιά) θα το διεκδικήσουν και θα το πάρουν, σύμφωνα με σχετική ρήτρα που υπάρχει στο συμβόλαιο δωρεάς (Αν δεν λειτουργεί προς εξυπηρέτηση των ναυτικών το οικείο επιστρέφει στους πρώην ιδιοκτήτες).

11. Τέμπη-Μπί. Συνώνυμα με τις μεγαλύτερες τραγωδίες, άλλα παραδείγματα ανικανότητας και υποκρισίας του Δημοσίου, που τιμωρεί μεν (και σωστά!) τους φυσικούς αυτουργούς, αλλά τους ηθικούς αυτουργούς, τον Δημόσιο δηλαδή, τους «τιμωρεί» με την ανάληψη της πολιτικής αντικειμενικής ευθύνης. Ανέκδοτα για κλάματα.

Ο πρόεδρος και ο Γραμματέας της Συνέλευσης
Το Δ.Σ. του Συλλόγου Ναυτικών Κεφαλονίας
«Νίκος Καββαδίας».

Παναγής Σπ. Λευκόκοιλος

Ένας από τους υπερεκατό θυσιασθέντες Κεφαλονίτες ναυτικούς κατά τον Β' Π.Π., του οποίου το όνομα, όπως και των υπολοίπων, έχει χαραχθεί στις μαρμαρινές πλάκες του λιτού μνημείου στη βάση του «μπασουιού»-προβλήτας πρόσδεσης των κρουαζιερόπλοιων, στο λιμάνι του Αργοστολίου. Μνημείο διαρκές μνημόσυνο-υπενθύ-

μιση της θυσίας τους. Ο καπετάν Νικόλαος Βασ. Μεταξάς, στο βιβλίο του «Οι ναυτικοί Κεφαλληνίας και Ιθάκης. Βιογραφικά στοιχεία 600 ναυτιλών. 1850-1970» έκδοση 2002, ΑΘΗΝΑ, γράφει: «Λευκόκοιλος Παναγής, υιός του Σπυρίδωνος (1889-1942). Εγεννήθη εις Κουρκουμελάτα και διήκουσε τα εγκύκλια μαθήματα εις Μεταξάτα και εις

Η θυγατέρα του καπετάν Παναγή κυρία Μαρίνα Βεργωπι-Λευκόκοιλου με το πτυχίο ανά χείρας

Αργοστόλιον. Εφηβος εναυτολογήθηκες πλοία κυβερνώμενα υπό εκατέρου των θείων του Λορέντζου και Παύλου Λευκοκοίλων, διδασκαλία των οποίων κατηρτίσθη εις την ναυτική τέχνην. Μετά την απόκτησιν διπλώματος πλοίαρχου υπηρέτησε ως Αξιωματικός επί του α/π «Χρίστος Μαρκετός» 4.500 τόνων και ως υποπλοίαρχος επί πλοίων ιδιοκτησίας Βεργωπιά, επί των οποίων το 1921 προήχθη εις πλοίαρχον...». Στο βιβλίο του συλλόγου μας «Β' Παγκόσμιος Πόλεμος 1939-1945. Αιματωβαμμένοι Ωκεανοί. Το μερτικό

της Κεφαλονίας», έκδοση 2020, ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ, στον κατάλογο των πλοίων όπου υπηρετούσαν Κεφαλονίτες ναυτικοί, θύματα εχθρικών ενεργειών, αναφέρεται: «ΑΝΔΡΕΑΣ» νηολογίου Αργοστολίου, πλοιοκτησίας Βεργωπιά, με πλοίαρχο τον Κεφαλονίτη Παν. Λευκόκοιλο, τορπιλίστηκε στις 4/11/1942 στην περιοχή του Ισημερινού Ατλαντικού. Ανάμεσα στα θύματα και δύο Κεφαλονίτες: Ο προαναφερθείς πλοίαρχος Λευκόκοιλος Παναγής του Σπύρου και ο Αντωνέλλος Αλέξανδρος του Παναγή, ναύκληρος.

Η εφημερίδα μας είναι πάντοτε στη διάθεσή της ναυτικής Κεφαλονιάς να δημοσιεύσει οτιδήποτε θα συμπληρώσει την προσωπικότητα αυτών που τότε «πολέμησαν» άσπλοι και θυσιάστηκαν για την ελευθερία όλων μας. Είναι το ελάχιστο απ' όσα τους οφείλουμε. Έτσι ευχαρίστως δημοσιεύουμε σήμερα ένα ντοκουμέντο από τα νεανικά χρόνια του καπετάν Παναγή, απ' το οποίο φαίνεται πως η χρονολογία γέννησής του είναι το 1887 και όχι το 1889 που αναφέρει ο Ν. Μεταξάς. Μικρό το κακό. Ανε-

πίτηρητο όμως για δημόσιο έγγραφο η λάθος αναγραφή του επωνύμου του «Λευκόπουλος». Λάθος αναμφισβήτητο, αφού αυτό το «ντοκουμέντο» προέρχεται από το αρχείο της θυγατέρας του κυρίου της Μαρίνας Βεργωπιά. Σημ.: «Πτυχίον οικιστού Α' τάξεως». Υπογραφομένο από πενταμελή επιτροπή, που παρχωρήθηκε μετά από «νενομισμένη θεωρητική και πρακτική δοκιμασία», δεν μπορεί να είναι μόνο αυτό που σημαίνει η λέξη οικιστής, δηλαδή τιμονιέρης.

Το πτυχίο οικιστού

Ο καπετάν Παναγής με τη σύζυγό του Λουκία Μαυρογιάννη, απόγονο του Γεράσιμου Μαυρογιάννη (1823 Κουρκουμελάτα-1905 Κέρκυρα) συνδημιουργού του ύμνου των ριζοσπαστών, μαζί με το συνθέτη Νικόλαο Τζαννή - Μεταξά: «Κί αν δεν κόπεται το σπαθί μου / κι η αχμή του αν δεν τρυπεί/ η ψυχρή δεν λησμονάει/ πως επιλάσθη ελληνική...»

Διαμάντια

Τα μόνα που διαθέτουμε εν αφθονία, εδώ στην Ελλάδα, είναι τα γλωσσικά. Αν κάποιος διαθέτει χρόνο και ενδιαφέρεται, παρακολουθώντας υπόπτιλους στα ΜΜΕ, ολόκληρο τόμο μπορεί να φτιάξει σε χρόνο-ρεκόρ. Και δεν εννοούμε περιπτώσεις που χρειάζεται ο κύριος Μπαμπινιώτης για να αποφανθεί, π.χ. τι είναι σωστό, βουλευτρια, βουλευτίνα ή βουλευτής. Εννοούμε «χοντρά», όακι «καρατών» αλλά οκάδων, σαν τα τρία που παραθέτουμε: «Στο Ιράν ανάγκασαν ΤΗΣ σπουδάστριες...». «Ο πολιτισμός ΤΟΝ Ρομά...». «Διεξάγουν διανομή ΚΑ-ΤΟΙΚΩΝ...». Αυτά αφορούν βέβαια την «ορθή γραφή». Γιατί στην ομιλούμενη, από τη νεολογία κυρίως, ελληνική γλώσσα, η κατάσταση είναι απελπιστική. Κυκλοφορεί το παρακάτω ανέκδοτο που δυστυχώς μόνο ανέκδοτο δεν είναι: Άγγλος ελληνολάτρης έμαθε ελληνικά και ήρθε στην Ελλάδα (να τα τελειοποιήσει). Περνώντας έξω από τα προπύλαια του Πανεπιστημίου ρωτάει ένα νεαρό: «Πώς δύναμαι να ανέλθω εις την Ακρόπολη;». Και η απάντηση του νεαρού: «Sorry I don't speak English».

Στην πρόσφατη προεκλογική περίοδο με το θέμα της αποελληνοποίησης, της ταυτότητάς μας που χάνεται καθώς και με το θέμα της κοινωνικής αγωγής, η έλλειψη της οποίας κυριαρχεί παντού και η οποία θα έπρεπε να είναι το υπ' αριθμόν ένα μάθημα σε όλες τις σχολικές βαθμίδες, κανείς δεν ασχολήθηκε.

Τεχνητή νοημοσύνη και ανεργία

Επόμενο ήταν. Η απληστία καταλήγει σε αυτοκαταστροφή. Τις περισσότερες φορές. Καρβάβια όλο και μεγαλύτερα ναυπηγούνται, κοντεύουν μισό χιλιόμετρο μήκος, κοντινέρδικα που μεταφέρουν ακόμη και πάνω από 24.000 εμπορευματοκιβώτια. Και μετά, λέει, πέφτουν οι ναύλοι. Δηλαδή τι περίμεναν; Όταν προσφέρεται υπερβολικό τονάζ μοιραίο είναι. Αλλά οι τεχνوکράτες που ξοδεύουν εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ ή δολάρια και βλέπουν πως δεν έχουν τα κέρδη που προσδοκούσαν, προσπαθούν να αντισταθμίσουν τις απώλειές τους, μειώνοντας τις αμοιβές των πληρωμάτων. Παρότι τους ψάρεψαν από τις περιφημες «δεξαμενές σκέψης» δεν καταλαβαίνουν πως η όποια «φούσκα» αναπόφευκτα θα σκάσει; Ή που θα ξεφουσκώσει, σιγά-σιγά, με εξίσου όμως καταστροφικά αποτελέσματα. Όπως

και η τεράστια «φούσκα» που δημιουργείται από την ανεξέλεγκτη χρήση της τεχνικής νοημοσύνης, το «ξεφούσκωμα» της οποίας θα κρατήσει επί πολύ. Οι αυξήσεις των τιμών των προϊόντων των εταιρειών-κολοσσών και οι απολύσεις εκατοντάδων χιλιάδων υπαλλήλων τους εξαιτίας της μείωσης των κερδών τους λόγω της ακρίβειας αλλά και της αντικατάστασης τους από την τεχνητή νοημοσύνη δημιουργεί ένα φαύλο κύκλο.

Μόνο οι αμοιβές και τα μόνους των golden boys, αυτών των μπούφων με τα φουσκωμένα από αέρα κοπανιστό μυαλά, που δημιούργησαν αυτό τον φαύλο κύκλο μένουν ανεπηρέαστα. Ακόμα και στην υπό κατάρρευση Ελβετική τράπεζα Credit Suisse, τα golden boys της εξακολουθούν να παίρνουν τα συνθησμένα μόνους τους, όπως γράφτηκε, σαν να μη συμβαίνει τίποτα.

Ενεργειακή αναβάθμιση κτιρίων

Μέσα του Μάρτη το Ευρωπαϊκό βούλο ψήφισε κανονισμό για την ενεργειακή αναβάθμιση των κτιρίων (και της χώρας μας). Αρκετά μπρεδεμένο θέμα. Να αναβαθμιστούν, έστω (λέει) κατά μία βαθμίδα, από τις 7-8 που τα έχουν κατατάξει, έως το 2028-2030-2032, ανάλογα με διάφορες παραμέτρους που έχουν σκαρφιστεί. Το κόστος στη χώρα μας θα μπορούσε να φτάσει, κατά μέσο όρο γύρω στα 10.000 ευρώ και τα προς αναβάθμιση κτίρια ίσως και πάνω από 2 εκατομμύρια. Όπερ και το πραγματικά ζητούμενο, να φύγουν κάπου 20 δις ευρώ από τις τσέπες των ιδιοκτητών και να πάνε στις τσέπες των μηχανικών και των κάθε είδους «μελετητών». Φυσικά όσοι δεν τα 'χουν αυτά τα χρήματα, (σου λέει) ας κόψουν τον σβέρκο τους. Αλλιώς δεν θα μπορούν ούτε να ανοικιάζουν ούτε να μεταβιβάζουν το ακίνητο τους. Με τις αδιανόητες αποδοχές τους οι Ευρωβουλευτές μας, που ως γνωστόν εκπροσωπούν εμάς τους απλούς πολίτες, πως να συμμεριστούν το άγχος της καθημερινότητας που βιώνει η μέση ελ-

ληνική οικογένεια, άγχος που οι αφεντιές τους, σαν κομμάτι της άρχουσας τάξης, φόρτωσαν στις ράχες των εργαζομένων και των συνταξιούχων; Και χρειάζονται ενεργειακή αναβάθμιση τα κτίρια, ώστε το καλοκαίρι να μην χάνεται η δροσιά και το χειμώνα η ζέστη που ο κλιματισμός και τα καλοριφέρ, αντίστοιχα, δημιουργούν, τοποθετώντας ειδικά υλικά στο περιβλημα και στα ανοίγματα του κτιρίου. Μόνο έτσι

(λέει), θα μειωθεί η κατανάλωση πετρελαίου και αερίου που και ακριβά είναι και ρυπαίνουν την ατμόσφαιρα. Βέβαια στο Γεκίνιο δεν βλέπεις στα 20 μέτρα και για να μην έχουμε τα ίδια στο παραθαλάσσιο Αργοστόλι ή στα ορεινά Βαλαμάτα, οι Βρυξέλλες έτσι αποφάσισαν. Οι παλιές νοικοκυρές, τότε που η Ελλάδα δεν είχε ακόμα εκπολιτιστεί, αναλάβαντες σχεδόν όλες, κρατούσαν σε τάξη το σπίτι τους, μεγά-

λωνταν τα 4-5 παιδιά τους, βοηθούσαν και στα χωράφια, η πρώτη τους όμως φροντίδα το πρωί ήταν να αερίσουν το σπίτι, ανοίγοντας όλα τα παράθυρα.

Τώρα φανταστείτε πως δεν θα επιτρέπεται να τα ανοίγουμε, για να μη χάνεται ενέργεια. Μία ακόμη μπαρούφα των «σπουδαγμένων» υψηλών IQ, σαν εκείνη την παλιά που ισχύει ακόμη, της «θερινής ώρας» που εξοικονομείται ενέργεια, επειδή όταν σκοτεινιάζει θα έχουν σχολάσει οι εργαζόμενοι ώστε να μην χρειάζεται να ανάβουν φώτα στους χώρους δουλειάς. Λες και θ' άλλαζε κάτι αν αντί να αλλάζει η ώρα στα ρολόγια, αλλάζει η ώρα προσέλευσης των εργαζομένων, αν νομίζουν πως χρειάζεται. Που φυσικά δεν χρειάζεται, το καλοκαίρι η μέρα διαρκεί 12 έως 15 ώρες, εκεί μέσα δεν χωράει το οκτάωρο εργασίας; Ευτυχώς τουλάχιστον και επενέβη δυναμικά ο πρόεδρος των ιδιοκτητών, πανευρωπαϊκά, κ. Παραδιάς και αποσύρθηκε αυτό το ηλίθιο άρθρο για απαγόρευση ανοικίας και μεταβίβασης.

Metaverse ή ο τρισδιάστατος εικονικός κόσμος (Μετασύμπαν)

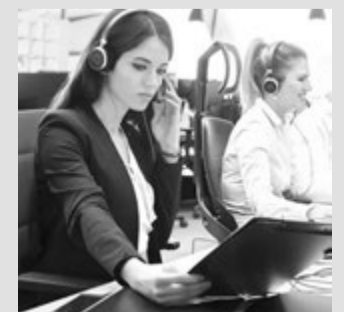
Πρώην Facebook του Mark Zuckerberg. Μελλοντικά θα πραγματοποιούνται «τζιροι» τρισεκατομμυρίων δολαρίων, υπολογίζουν οι fans αυτής της «Φούσκας». «Φούσκας», γιατί απευθύνεται σε χοντρά πορτοφύλια που αντί να πηγαίνουν το Σαββατοκύριακο στο Μόντε Κάρλο π.χ. για να παίξουν στο καζίνο, το Metaverse θα φέρνει το καζίνο στο σαλόνι τους και θα «φαντάζονται» πως οι ίδιοι βρίσκονται στο Μόντε Κάρλο. Αφού περάσει η πρώτη περιέργεια και συνειδητοποιήσουν πως κανείς δεν ασχολείται μαζί τους αφού δεν τους βλέπει να αποβιβάζονται από το

τεράστιο ιδιωτικό γιοστ τους ή από το ιδιωτικό αεροπλάνο τους, το πιθανότερο είναι πως θα παρατήσουν τον εικονικό κόσμο και θα ξαναγυρίσουν στον πραγματικό, της επίδειξης (τους). Οπότε πάει η πελατεία της «Φούσκας», τα ισχνά πορτοφύλια δεν αντέχουν για τέτοια. Βέβαια υπάρχει το ενδεχόμενο κάποιιο να «κολλήσουν» σ' αυτόν τον εικονικό κόσμο όπως στα ναρκωτικά και να ζουν μόνιμα σ' αυτόν, σε αυτό το «ναρκωτικό», μεταλλασσόμενοι σε ψυχολογικά βλαμμένα όντα, προσπαθώντας π.χ. να περάσουν από την πόρτα που βλέπουν άλλα που δεν υπάρ-

χει, κουτουλώντας έτσι στον τοίχο. Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί πως η υψηλή τεχνολογία δεν ωφελεί, όχι όμως η πλήρης επικράτησή της. Όπως τα δηλητήρια σε μικρές δόσεις είναι φάρμακα, όμως σε μεγάλες σκοτώνουν. Η φύση τα 'χει σοφά δημιουργήσει όλα χωρίς εξαίρεση, έδωσε και το μυαλό στον άνθρωπο, λέγοντάς του «σκέψου». Αν αυτός δεν τα καταφέρνει, δικό του πρόβλημα. Αυτοί που κατόρθωσαν να σκέφτονται, οι αρχαίοι Έλληνες, άφησαν κληρονομιά το «μέτρον άριστον». Δεν θέλουμε να το τηρούμε. Κακό του κεφαλιού μας.

Ποια επαγγέλματα κινδυνεύουν με εξαφάνιση;

Μία ακόμα πτυχή της «προόδου» που η τεχνολογία/τεχνητή νοημοσύνη επιφέρει «για το καλό της κοινωνίας» φυσικά, μη αρκούμενη σε ό,τι πραγματικά την ωφελεί. Αργά ή γρήγορα πολλά επαγγέλματα θα καταργηθούν, όπως αναφέρεται στα ΜΜΕ, καθώς τη δουλειά τους θα την κάνουν «σκεπτόμενα» ρομπότ. Για αρχή τα παρακάτω: τηλεφωνητής-τηλεφωνήτρια, φοροτεχνικός, νομικά επαγγέλματα, ταμίας, μάγειρας σε fast food, οδηγός νταλίκας, χτίστης, στρατιώτης, οδηγός ταξί, δάσκαλος οδήγησης, ρεσεψιονίστ, καθαρίστριες (συνεργεία), courier, ακτινολόγος, φαρμακοποιός, γεωργός. Δεν έμεινε και κανένα δηλαδή. Εργαζόμενοι δεν θα υπάρχουν στον καινούργιο κόσμο που (νομίζουν πως) σχεδιάζουν αυτοί οι ημιπαράφρονες «επιστήμονες» που πιστεύουν πως τα ρομπότ και η τεχνητή νοημοσύνη μπορεί να αντικαταστήσουν τον άνθρωπο ολοκληρωτικά, χωρίς συνέπειες. Οι ίδιοι τρελάρες που σχεδιάζουν να πάνε στον πλανήτη Άρη να καλλιεργήσουν μιζέλια. Κι αυτό το αποκαλούν «πρόοδος». Πριν από σχεδόν μισό αιώνα, ένας σπουδαίος δημοσιογράφος-συγγραφέας-την παρουσιαστής, ο Φρέντυ Γερμανός, στο βιβλίο του «Ο εχθρικός πλανήτης», είχε, λες, προφητεύσει την εξέλιξη της τωρινής κατάστασης, να κάνει κουμάντο όχι μόνο στη Γη, αλλά και στους γύρω πλανήτες όπου είχαν σταλεί ειδικό για να ψάχνουν για «απαραιτήτες» πρώτες ύλες, ο «Κεντρικός Εγκέφαλος». Και ο οποίος τελικά καταστράφηκε από ένα στραγάλι που κάποιος «αντιστασιακός» παριστάνοντας το ρομπότ, πέταξε μέσα στον μηχανισμό σκέψης του οπότε σταμάτησε να λειτουργεί. Αυτή ήταν τελικά η αξία αυτής της τεράστιας φούσκας, να καταστραφεί από ένα στραγάλι, έστω «συγγραφική αδέια».

Απογραφή 2021. Λεπτομερή αποτελέσματα που δόθηκαν στις 21/4

■ Νόμος Κεφαλονιάς, κάτοικοι 38.926		■ Κεφαλονιά 36.064		■ Ιθάκη 2.862	
■ Δήμος Αργοστόλιου 23.574		■ Δήμος Ληξουρίου 6.989		■ Δήμος Σάμης 5.501	

Δημοτικές ενότητες	Δημοτικές ενότητες	Δημοτικές ενότητες
Αργοστόλι 13.666	Ληξούρι 6.989	Σάμη 2.478
Λειβαθώ 5.765		Ερισος 1.601
Ελιάς-Πρόνοι 3.395		Πύλαρος 1.422
Ομαλά 748		

Κοινοτικές ενότητες άνω των 400 κατοίκων	
Αργοστόλι 10.982	(Κομποθεκράτα 449) 2011: Αργοστόλι 10.362, Κομποθεκράτα 438, Μίνιες 268
Ληξούρι 4.128	
Πόρος 1.131	
Φαρακλάτα 1.123	2011: Φαρακλάτα 329, Ραζάτα 507, Δράπανος 133, Προκοπάτα 87)
Σάμη 1.078	2011: 1.056
Περατάτα 845	(Περατάτα-Τραυλιάτα-Μαζαρακάτα-Κάστρο)
Σκάλα 804	(Σκάλα-Ρατζακλί) 2011: 47
Βλαχάτα 799	2011: 849- Βλαχάτα 706, Σιμωτάτα 143
Λακύθρα 726	
Σβορωνάτα 694	
Αγ. Ευφημία 638	
Σπαρτιά 528	2011: 552- Σπαρτιά 413, Κλείσματα 79, Κορίανα 60
Διλινάτα 507	2011: 502
Καραβάδος 456	
Μεταξάτα 439	
Πεσσαδά 416	2011: 390- Δοριζάτα 109, Πεσσαδά 221, Κουντουράτα 60
Μακρωτίκα 402	2011: 433
Γριζάτα 401	
Δημοτική ενότητα Ιθάκης	1.693
Δημοτική ενότητα Περαχωρίου	368
Δημοτική ενότητα Σταυρού	327
Δημοτική ενότητα Πλατρευτιάς	258
Δημοτική ενότητα Κιονίου	131

Κεφαλονιά και Χίος, Χίος και Κεφαλονιά

Πολλά που μας φέρνουν κοντά. Πρώτα-πρώτα η θέση μας στον πλανήτη, έχουμε το ίδιο γεωγραφικό πλάτος, 38° 25' Β. Κυρίως όμως τη σχέση μας με τη θάλασσα. Στην εποχή των ιστιοφόρων οι Χιώτες και οι Θιακοκεφαλονίτες πλούτισαν από το εμπόριο στη Μαύρη Θάλασσα, στις παραδουναβίες περιοχές και στην Αζοφική. Προηγήθηκαν οι Χιώτες, με το κιώτικο δίκτυο (1830-1860) με τις οικογένειες Χρυσοβελώνη-Ροδοκανάκη-Ράλλη-Σκαραμαγκά-Ζιζνια-Σκυλίτση-Αργέντη κ.ά. και ακολούθησε το Ιόνιο δίκτυο (1870-1900) με τις οικογένειες Βαλλιάνου-Θεοφιλάτου-Σταθάτου-Λυκαρδόπουλου-Βλασσοπούλου-Δρακούλη κ.ά. Στις παραδουναβίες περιοχές ήταν τέτοια η παρουσία της Κεφαλονιάς, ώστε οι ντόπιοι με τον όρο «Κεφαλονίτ» εννοούσαν όλους τους Έλληνες. Από αυτά τα χρόνια έως και τις πρώτες δεκαετίες μετά τον Β' Π.Π. η Χίος και η Κεφαλονιά θεωρούνται οι κατεξοχήν ναυτομάνες περιοχές στο Αιγαίο και στο Ιόνιο, αντίστοιχα. Τώρα «ναυτομάν» απέμεινε μόνο η Χίος. Στον κατάλογο των ελληνικών νησιών, η Χίος είναι μία θέση πάνω από εμάς, κατέχει την πέμπτη θέση, εμείς την έκτη, στην έκταση βέβαια αν και σαν νομός είμαστε μεγαλύτεροι κατά 160 στρέμματα.

Η «εγγύτητα» όμως εντάθηκε στα δικά μας χρόνια, τα σχολικά. Μετά τους σεισμούς του Αυγούστου του 1953, η μισή από την τελευταία τάξη του εξασταίου γυμνασίου της περιοχής μας, του «Βαλιάνειου» Κεραμειών φιλοξενήθηκε στη Χίο για ένα χρόνο, μετά από πρόσκληση των εκεί Αρχών, όπου φοίτησαν-αποφοίτησαν από εκεί γυμνάσιο και αρκετοί μπαρκάρισαν στη συνέχεια σε κιώτικα καράβια. Κάτι που αργότερα συνέβη και με αρκετούς Κεφαλονίτες, ιδίως με την «κεφαλονίτικη παροιμία» στην εταιρεία «Καρράς», διάδοχο της «Λούτζης-Καρράς» με επικεφαλής τον καπετάν Τζώρτζη Μαράτο. Το πιο πάνω σαν μνημόσυνο στον φίλο (που δεν συναντηθήκαμε όμως ποτέ) καπετάν Ιάκωβο Ζαννίκο, προσωποποίηση της κιώτικης ναυτοσύνης, πρώην πρόεδρος της Παγχιακής Ένωσης συνταξιούχων NAT για 5 χρόνια (2009-2014) καθώς και πρώην Πρόεδρο της ΠΟΣΑΕΝ (Πανελληνίας Ομοσπονδίας συνταξιούχων Αξιωματικών Ε.Ν.) που λίγο πριν φύγει το 2022, μπαρκάρισε για το τελευταίο του ταξίδι. Μαζί με τα συλλυπητήριά μας για την οικογένειά του.

B.M.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

Του Γραμματέα του Συλλόγου, Σπ. Τζάκη

Βρε, Αλέκο μου! Βρε, Αλέκο! Πώς διάτανο τα κατάφερες έτσι: Το τι κατάφερες, είναι βέβαια όλο έργο δικό σου. Δεν πιστεύω να μην πιστεύεις ότι αυτό που λέω, δεν είναι σωστό! Αλλά όπως λέει και η λαϊκή παροιμία «όλα εδώ πληρώνονται». Να πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά και θα χωρίσω στα τρία το έργο σου.

1. Δεν είναι αλήθεια ότι έλεγες πως θα έδινες τα μνημόνια να τα βάλουν εκεί... (όχι δεν το πες έτσι), πως θα τα έσκιζες; Το 'κανες; ΟΧΙ, ΔΕΝ ΕΙΠΕΣ ΑΛΗΘΕΙΑ! Αντίθετα κατάφερες να φέρεις και ένα τρίτο!

Δεν είναι αλήθεια πως το δημοψήφισμα του Ελληνικού Λαού το ΟΧΙ, το έκαμες ΝΑΙ και το ΝΑΙ, ΟΧΙ, ΝΑΙ, ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ! Και πήρες άφεση από τον Λαό και σε ξαναπήφισαν πρωθυπουργό, μπας και καταφέρεις να αναστρέψεις τα κακώς πραχθέντα. Αριστερέ Σοσιαλιστή μου!

Δεν είναι αλήθεια πως είπες πως θα ξανάφερνες μισθούς και συντάξεις στα επίπεδα «που πρέπει να προσφέρουν στον Έλληνα Πολίτη μια αξιοπρεπή και άνετη ζωή». Δηλαδή στα πρότερα επίπεδα, πριν τα περι-

κόψουν οι προηγούμενοι. ΟΧΙ, ΔΕΝ ΕΙΠΕΣ ΑΛΗΘΕΙΑ! Αντίθετα, με τη βοήθεια του σχετικού με αυτά χοντρούλη υπουργού σου, τα πετοκόψατε περισσότερο!

Δεν είναι αλήθεια ότι καταπάτησες το Σύνταγμα και αγνόησες κάποιες αποφάσεις του ΣτΕ και ειδικότερα στο θέμα των συντάξεων; ΝΑΙ, ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ! (δεν τις εκτέλεσες - και ακόμη έτσι είναι!).

Και είναι κι άλλα! Φωτιές, αδικαιολόγητοι θάνατοι, τόσα και τόσα... που συνεχίστηκαν και ίσως δυστυχώς θα συνεχίζονται. Χρόνος και χαρτί να υπάρχουν!

Και καλά! Τι περιμένες; Ότι θα σε πίστευε ο Λαός, που σαν αντιπολίτευση έταζες λαγούς με πετραχήλια; Είδες τα αποτελέσματα. Θα έπρεπε κανονικά και με τη λογική ενός έντιμου αριστερού σοσιαλιστή ψηφοφόρου, που πιστεύει στον έντιμο αριστερό σοσιαλισμό, να μην ψήφιζες τον εαυτό σου. Σε τιμήρησε, λοιπόν, ο Ελληνικός Λαός. Και ελπίζω ότι θα τιμηθείς ακόμα. Και η Ιστορία θα σε θυμάται στις σχετικές της σελίδες, των κακών διαπραχθέντων για την Ελ-

λάδα.

2. Και το τι κατάφερες στα επτά χρόνια εξουσίας, δεν είχε μόνο το αποτέλεσμα της πτώσης της δικής σου και των συνεργατών σου. Έφερε στην εξουσία τον Κούλη, που τόσο καλά και τίμια κυβέρνησε την χώρα τέσσερα χρόνια! Αλλά βέβαια αυτός δεν είναι σοσιαλιστής. Ότι κάνει το πιστεύει. Ανήκει και στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό κόμμα! Σίγουρα και αυτός τάξει και τάξει. Αλλά ξέρουμε ότι αυτή η παράταξη δεν εκπληρώνει τις υποσχέσεις της - ιστορικό δεδομένο. Κάτι κάνει όμως λίγο πριν από τις εκλογές, αν είναι εξουσία! Κάνει δρόμο, κάποιο επίδομα, κάποιες θέσεις εργασίας (που βέβαια μετά από λίγο καιρό καταργούνται, λόγω οικονομικής κρίσης). Τα ζήσαμε. Και να δούμε τι θα εκπληρώσει από τις υποσχέσεις, που έχει δώσει! Εύχομαι και ελπίζω όμως, να εκπληρώσει τις υποσχέσεις του σχετικά με την αποφυγή θανατηφόρων συμβάντων, όπως Τέμπη και σχετικά με την αποφυγή των πυρκαγιών.

3. Και το άλλο αποτέλεσμα του έργου σου είναι ότι κατάφερες να κυβερ-

νηθεί ο τόπος πάλι με τον ίδιο τρόπο, που κυβερνήθηκε τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Με επιδόματα, καλάθια, ανεργία, πτωχιούχους σερβιτόρους και βοηθούς στα βενζινοπωλεία, λειψό προσωπικό στα νοσοκομεία, σε γιατρούς και νοσηλευτικό προσωπικό, ελλιπή και αλλοπρόσαλλη παιδεία και τόσα άλλα καλά! Και να μείνω λίγο στα επιδόματα: Από πού βγαίνουν; Σίγουρα από τους φόρους μας, που τους δίνουν τελικά στις επιχειρήσεις. Ναι, γιατί προφανώς ο Κούλης δεν διαθέτει τόσα πολλά. Συν αυτό και κοροϊδία! Και δεν θέλει να κάνει κυβέρνηση με κάποια σύμπραξη με άλλο κόμμα, γιατί σιδήποτε θέλει να γίνει, πρέπει κατά τη γνώμη του να γίνει. Δεν θέλει αντιρρήσεις! Θα προσφύγει λοιπόν σε δεύτερες επιχειρήσεις με την ενισχυμένη απλή αναλογική. Δηλαδή δημοκρατικά και «απλά» αναλογικά - λογικά πράγματα.

Εύχομαι πάντως, με όλη μου την καρδιά, να βγω αναληθής και πεσιμιστής και να πάνε όλα καλά. Το εύχομαι! Η Ιστορία πάντως άλλα μας διδάσκει και φροβάει... Ax, βρε Αλέκο! Βρε Αλέκο...

Από την εφημερίδα «Ελεύθερος Τύπος» της 11ης Μαΐου

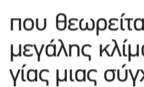
«Συντάξεις: 5 αδικίες ζητούν αποκατάσταση. Πόσο ζημιώνονται οι συνταξιούχοι από παραλείψεις και ασοκίες νόμων». Κι αυτό που κυρίως μας αφορά: «Πλασματική μετατροπή του χρόνου ναυτικής υπηρεσίας σε «κοινές» ημέρες ασφάλισης για τον επανυπολογισμό των παλαιών συντάξεων των ναυτικών χωρίς να δοθεί προσαύξηση ετών λόγω της βαρύτητας που έχει η θαλάσσια υπηρεσία. Επιπρόσθετα στις συντάξεις αποδοχές που ελήφθησαν υπόψη για τον επανυπολογισμό των συντάξεων του NAT δεν συμπεριελήφθησαν οι πρόσθετες αποδοχές τους (άρχει κ.λπ.) για τις οποίες οι ναυτικοί είχαν κανονικές ασφαλιστικές κρατήσεις. Οι δύο αυτές παραλείψεις εντοπίζονται στις ρυθμίσεις του νόμου Κατρούγκαλου και έχουν ως αποτέλεσμα οι συντάξεις των ναυτικών να έχουν επανυπολογιστεί με μικρότερα ποσοστά αναπλήρωσης σε σχέση με αυτά που δικαιολογεί η φύση του επαγγέλματος. Η αδικία γίνεται μεγαλύτερη διότι έμειναν εκτός συντάξιμου μισθού αποδοχές για τις οποίες είχαν ασφαλιστικές κρατήσεις. Και σ' αυτή την περίπτωση θα μπορούσε να δοθεί προσαύξηση σύνταξης είτε με υψηλότερο ποσοστό αναπλήρωσης είτε με συνυπολογισμό των extra εισφορών

με το συντελεστή 0,075%».

Ευχαριστούμε την εφημερίδα για την ανάδειξη-προβολή του θέματος, κάτι που σπάνια συμβαίνει στα ελληνικά ΜΜΕ. Αυτές οι παραλείψεις που μας αφορούν, «εντοπίζονται» μεν στον νόμο Κατρούγκαλου, κι οι επόμενοι όμως έχουν για να τις διορθώσουν. Και τα κάποια επιδόματα που δόθηκαν δεν αποτελούν λύση. Λύση είναι να υπολογιστούν οι μέρες άδειας για τις οποίες έγιναν οι κρατήσεις κανονικά, αλλά και να συνηχολογιστεί η «βαρύτητα» όχι απλώς του ναυτικού επαγγέλματος, αλλά και η υπηρεσία στα ποτοπλόα φορητά-γκαζάδικα. Είναι βέβαια πως με πραγματική υπηρεσία 20 χρόνων σ' αυτά, με την αποκατάσταση αυτών των εγκληματικών αδικιών, ούτε «προσωπική διαφορά» θα είχαμε αλλά και την αύξηση 7,5% από 1/1/2023 θα παίρναμε στις συντάξεις, αφού είτε θα υπερβαίναμε τα 30 χρόνια συντάξιμο, είτε θα αρκούσαν τα όσα λιγότερα η «βαρύτητα» του επαγγέλματος θα επέβαλε. Και δεν είμαστε και τόσο πολλοί για να ισχυριστούν πως δεν υπάρχει «δημοσιονομικός χώρος». Δεν το κάνουν όμως γιατί οι έννοιες «δικαιοσύνη, φιλότιμο, ανταπόδοση» είναι είδος εν ανεπαρκεία στο ελληνικό πολιτικό σύστημα.

Ολλανδικό ιστιοφόρο που κατασκευάστηκε το 1912 και ταξίδευε επί δεκαετίες σαν παράκτιο εμπορικό πλοίο, παροπλίστηκε μετά από ένα αιώνα, το 2011. Αρχές του 2022 όμως κάποιοι το αγόρασαν, το πήγαν για επισκευές-μετασκευές και μετά αρκετών μηνών προετοιμασία απέπλευσε από το Άμστερνταμ για να συνεχίσει τις πριν έναν αιώνα δραστηριότητες του, μεταφορές ανάμεσα σε λιμάνια της ΒΔ Ευρώπης, με το πρώτο φορτίο του σοκολάτα-κρασί-ελαιόλαδο. Αυτοί οι κάποιοι είναι μία αναπτυσσόμενη εταιρεία μεταφοράς φορτίων με ιστιοφόρα, που θεωρείται σαν το επόμενο βήμα για την επιστροφή στις μεταφορές μεγάλης κλίμακας με ιστιοφόρα, στα πλαίσια της προσπάθειας δημιουργίας μιας σύγχρονης ναυτικής βιομηχανίας μηδενικών εκπομπών. Το εν λόγω ιστιοφόρο είναι μικρό, μήκους 40 μέτρων και μπορεί να μεταφέρει έως 70 τόνους φορτίο, με χώρους ενδιαιτήσης για 12 άτομα και κινείται με τη βοήθεια πανιού επικράνειας έως 300 τετραγωνικών μέτρων. Είναι πάντως το «πρώτο βήμα».

Το «δευτερο βήμα» είναι η σχεδιαζόμενη κατασκευή ενός πιο σύγχρονου ιστιοφόρου με τρεις τετράγωνους ιστούς, με συνολική επιφάνεια πανιών 976 τ.μ. (ένα στρέμμα σχεδόν), που θα μπορεί να μεταφέρει έως 500 τόνους φορτίο και 12 επιβάτες και θα έχει πλήρωμα 12 άτομα + 36 εκπαιδευόμενοι. Και ακολουθούν και πολλά «επόμενα βήματα» προς αυτή την κατεύθυνση, οι τριπλάσιοι από το πλήρωμα εκπαιδευόμενοι αποτελούν μία σοβαρή ένδειξη, οι Ολλανδοί δεν είναι τύποι του «Έλα μαωρέ, θα δούμε». Και έχουν αποδείξει πως είναι πρωτοπόροι σε όλους τομείς, μέχρι και τη θάλασσα απώθησαν για να μεγαλώσουν τη χώρα τους. Και στις εξερευνητικές νέων χώρων δεν υστερούσαν έναντι Άγγλων-Ισπανών-Πορτογάλων, η Νέα Υόρκη π.χ. παλαιότερα ονομαζόταν Νέο Άμστερνταμ, αποικία των Ολλανδών ήταν, όπως και η Νότιος Αφρική με τους Μπόερς, πριν τους διώξει ο «Βρετανικός Λέων» που τότε «εβρουχάτο», δεν νιαούριζε όπως τώρα. Κι αυτές οι κινήσεις τους μάλλον είναι προάγγελος, εν ονόματι της προσπάθειας μείωσης της ρύπανσης της ατμόσφαιρας, απαγόρευσης μηχανοκίνητων εμπορικών πλοίων στις ακτοπλοϊκές μεταφορές και της χρήσης μόνο ιστιοφόρων γι' αυτές τις μικρές αποστάσεις ή και για τις κλειστές θάλασσες. Κατάληξη που ίσως και να είναι τριπλά ωφέλιμη. Μείωση της εξάρτησης από το πετρέλαιο, μείωση της ρύπανσης της ατμόσφαιρας (και ίσως των ακτών αλλά και των επιπτώσεων στη θαλάσσια πανίδα) και αναγέννηση της ναυτικής τέχνης. Μήπως και εμείς, σαν χώρα με πάνω από 13.500 χλμ. ακτογραμμές και πάνω από 50 κατοικημένα νησιά θα 'πρεπε να ριζώσουμε μία ματιά προς τα εκεί, προς Ολλανδία μεριά;

Παγκόσμια μελέτη/σοκ για τη Δύση

Μαζεύονται κάπου-κάπου οι G7, οι επτά μεγάλες δυτικές οικονομίες και συζητούν-προγραμματίζουν-αποφασίζουν για τούτο και για τ' άλλο, για το καλό των λαών τους (φυσικά). Ποιοι είναι όμως αυτοί οι G7; Επικεφαλής βέβαια οι ΗΠΑ (έκταση 9.834.000 τ.χ. και 335 εκατομμύρια κατοίκους), ο Καναδάς (9.985.000 τ.χ. και 40 εκατ. αντίστοιχα), Γαλλία (675.000 τ.χ. και 68 εκατ.), Γερμανία (360.000 τ.χ. και 84 εκατομμύρια), Μεγάλη Βρετανία (243.000 τ.χ. και 67 εκατομμύρια), Ιαπωνία (378.000 τ.χ. και 126 εκατομμύρια) και Ιταλία (301.000 τ.χ. και εξήντα εκατομμύρια). Σύνολο 21.776.000 και 775 εκατομμύρια κατοίκους. Τα τελευταία χρόνια όμως σκηματίζεται το «αντίπαλο δέος», οι BRICS Βραζιλία- Ρωσία- Ινδία- Κίνα (China)- Νότια (South) Αφρική, με συνολική έκταση 39.720.000 και πληθυσμό

G7

3.222.000.000 κατοίκους (Βραζιλία 8.500.000 τ.χ. και 213 εκατομμύρια κατοίκους, Ρωσία 17.100.000 τ.χ. και 147 εκατ., Ινδία 3.300.000 τ.χ. και 1.390 εκατ., Κίνα 9.600.000 τ.χ. και 1412 εκατ. και Νότια Αφρική 1.220.000 τ.χ. και 60 εκατ. αντίστοιχα). «Αντίπαλο», γιατί πλέον η Κίνα αμφισβητεί την παγκόσμια ηγεμονία των ΗΠΑ (ήδη το ΑΕΠ της σε αγοραστική δύναμη ξεπέρασε αυτό των ΗΠΑ) και «δέος»

γιατί και η Ινδία αναπτύσσεται ραγδαία, βασιζόμενη στην ποιότητα του ανθρώπινου δυναμικού της. Εξάλλου οι G7 αποτελούν κάτι λιγότερο από τα 10% του παγκόσμιου πληθυσμού, έχοντας έκταση το 16% της στεριάς του πλανήτη, ενώ οι BRICS αποτελούν το 41% του παγκόσμιου πληθυσμού, με έκταση το 29% της στεριάς, κι οι δύο μαζί το μισό πληθυσμό του πλανήτη και κάτι

BRICS

λιγότερο από το μισό των κατοικήσιμων εδαφών του. Αλλά κι ο υπόλοιπος πληθυσμός της Γης, κυρίως της NA Ασίας και της Αφρικής, λίγο-πολύ πρώην αποικίες, περισσότερο ευνοϊκά διακείται προς τους BRICS παρά προς τους G7 (Ινδονησία- Μπαγκλαντές- Πακιστάν- Νιγηρία). Εξάλλου η Κίνα μάλλον δεν ξεχνά πως από το 1945 έως το 1971, μεταξύ των πέντε νικητριών δυνάμεων του Β' Π.Π. (ΗΠΑ- Σο-

βιετική Ένωση- Μεγάλη Βρετανία- Γαλλία- Κίνα) μόνιμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, σαν Κίνα θεωρούσαν τη Φαρμόζα (Ταϊβάν). Ο Νίξον δέχτηκε την αλλαγή, Λαϊκή Κίνα αντί Ταϊβάν και το πραγματικό κουμάντο κάθε κράτους, το «κατεστημένο», τον έδιωξε μέσω του «σκανδάλου» του «watergate». Πάλι καλά που δεν τον «καθάρισαν» όπως τον Κένεντι, αυτόν για τις ιδέες του.

Φιλική σύσταση

Προς όλους τους συναδέλφους Ναυτικούς που ασχολούνται με τη συγγραφή βιβλίων ή έκδοση ποιητικών συλλογών. Παρακαλούνται να αποστείλουν δύο αντίγραφα του έργου τους στην Ιακωβάττειο Βιβλιοθήκη, στη νέα στέγη της, στο μουσείο Ληξουρίου.

Διεύθυνση Ληξουρίου 28200 Ξενοφώντος 1 τηλ. 2671091325